

การพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้
แบบใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF WRITING SKILLS IN THAI LANGUAGE BY USING BRAIN
BASED LEARNING FOR GRADE 3 STUDENTS

ธัญญรัตน์ อุตโต

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้
แบบใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF WRITING SKILLS IN THAI LANGUAGE BY USING
BRAIN BASED LEARNING FOR GRADE 3 STUDENTS

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Educational Science & Learning Management)

Faculty of Education Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้
แบบใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ของ

ธัญญรัตน์ อุกโต

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ วารี)

..... ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.สุชนันท์ บัณฑิตกุล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิลาวัลย์ ด่านสิริสุข)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดย การจัดการเรียนรู้ แบบใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	ธัญญรัตน์ อูยโต
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ดวงใจ สีเขียว

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) กับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดสัมปทวน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 58 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบวัดทักษะการเขียน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test for Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) มีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียน ร้อยละ 82.01 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีค่าเฉลี่ยทักษะการเขียน ร้อยละ 79.11 และพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) มีทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน, การจัดการเรียนรู้แบบปกติ, ทักษะการเขียน

Title	THE DEVELOPMENT OF WRITING SKILLS IN THAI LANGUAGE BY USING BRAIN BASED LEARNING FOR GRADE 3 STUDENTS
Author	THANYARAT AUITO
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Dr. Duangjai Seekheio

The purposes of this research were to study and to compare the writing skills in the Thai language among Grade Three students with Brain-Based and Traditional learning. The samples for this research included Grade Three students at Watsumpatuan School, Chachoengsao Province, in the second semester of 2018 academic year. It consisted of fifty-eight students and included the sampling design was cluster random sampling. The instruments for this research were 1) lesson plans based on Brain-Based Learning; 2) lesson plans for and traditional learning; and 3) writing skills test. The data were analyzed by comparing the writing skills using a t-test for independent samples. The results of this research were as follows: 1) students who received Brain-Based Learning had average writing skills of 82.01 percent and students who learned using traditional learning had average lower of writing skill of 79.11 percent; and 2) students who learned with Brain-Based Learning had higher levels writing skills of than that of the students who did traditional learning at a statistically significant level of 0.05.

Keyword : Brain-Based Learning(BBL), Traditional learning, Writing skills

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว และ อาจารย์ ดร.สุชนินท์ บัณขุณันทกุล ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางในการทำวิจัย ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างจนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นกำลังใจในการทำงานวิจัยฉบับนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ วารี และอาจารย์ ดร.วิลาวัลย์ ด่านสิริสุข ที่กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย, คุณครูเกษร แสงโสมณ และคุณครูอรรณพ ศิวาภรณ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้คำปรึกษาแนะนำต่าง ๆ

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยให้คำปรึกษาในเรื่องของการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำเล่มวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร และคณาจารย์ โรงเรียนวัดสัมปทวน ที่สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ให้ความร่วมมือ ในการทดลองและเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (วิชาเอกการประถมศึกษา) ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดี ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ มารดา และบุคคลในครอบครัวทุกท่านที่เป็นกำลังใจ ในการทำงานวิจัยและสนับสนุนส่งเสริมมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของครู-อาจารย์ บิดามารดาและผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาและเสียสละแรงกายแรงใจ เป็นห่วงและให้กำลังใจมาโดยตลอด

ธัญญรัตน์ อุษโต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญรูปภาพ	ฑ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	4
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	5
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	5
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	6
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
สมมุติฐานของการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย	11
คุณลักษณะผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	11
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	12
1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	13
สาระที่ 2 การเขียน	13
ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	13
สาระการเรียนรู้แกนกลาง	13
2. การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	14
2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	14
2.2 ความหมายของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning: BBL)	15
2.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	15
2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	20
2.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	28
3. การสอนแบบปกติ	31
3.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ	31
3.2 ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ	31
3.3 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	34
4. ทักษะการเขียน	35
4.1 ความหมายของทักษะการเขียน	35
4.2 ขั้นตอนการฝึกทักษะการเขียน	36
4.3 ลักษณะกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียน	38
4.4 การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน	40

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
5.1 งานวิจัยในประเทศ.....	42
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	45
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	46
2. แบบแผนการวิจัย.....	46
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
1.แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)	47
2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.....	48
3. แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	50
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	54
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน..	59

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	60
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน(Brain – Based Learning : BBL) กับแบบปกติ	61
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอ	64
ความมุ่งหมายของการวิจัย	64
สมมติฐานในการวิจัย	64
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	64
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	65
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย	65
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	66
การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผลการวิจัย	68
ข้อเสนอแนะ	71
ข้อเสนอแนะทั่วไป	71
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	76
ประวัติผู้เขียน	155

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5	
ตาราง 2 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	25
ตาราง 3 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	45
ตาราง 4 แบบแผนการวิจัย.....	46
ตาราง 5 วิเคราะห์ข้อสอบของแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	51
ตาราง 6 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Scores) ทักษะการเขียน ด้านการเขียนบรรยายจากภาพ.....	52
ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน.....	59
ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	60
ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ	61
ตาราง 10 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา	65

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	8
--------------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบธุรกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิต ศักดิ์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.37)

ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหามุ่งเน้นให้มีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องทำให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนให้มีมาตรฐานและพัฒนาทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด โดยเฉพาะการเขียนกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำได้ถูกความหมาย สะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้ประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความ เรื่องราว แสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ จินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีมารยาทการเขียน มีนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียนจดบันทึกความรู้ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, น.1)

จะเห็นได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นทักษะสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม (whole child) ให้เป็นคนเต็มคน (whole person) เน้นการพัฒนาทักษะเพื่อความอยู่รอด 7 ประการ ตามทัศนะของ Tony Wagner คือ 1) ทักษะการคิดสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา 2) ทักษะการทำงานร่วมกันผ่านเครือข่ายและการนำผู้อื่นโดยอิทธิพล 3) ทักษะความคล่องแคล่วและสามารถปรับตัว 4) ทักษะการ

ริเริ่ม และการเป็นผู้ประกอบการ กล้าคิดกล้าทำ 5) ทักษะการสื่อสารโดยการพูดและการเขียนที่มีประสิทธิภาพ 6) ทักษะการเข้าถึงและการวิเคราะห์สารสนเทศ 7) ทักษะการเป็นผู้ยากรู้ อยากเห็น และมีจินตนาการ (วิโรจน์ สารรัตน์, 2556, น.70) ซึ่งการเขียนมีความสำคัญมีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ เพราะต้องถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อพัฒนาสติปัญญาของบุคคล และการแสดงออกทางภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียน รวมทั้งเป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (นิตตราพร สาธุรัมย์, 2556, น.2)

ทั้งนี้ ผลการประเมินทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ในระดับชาติ (National Test) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.19 ส่วนผลการประเมินวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.65 ซึ่งจะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 ปีการศึกษา 2560 มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 31.27 จะเห็นว่ามีความคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1, 2559)

จะเห็นว่าการจัดการเรียนสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะการเขียนยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายมากนัก เนื่องจากนักเรียนยังขาดทักษะการคิดและการฝึกฝนการนำความคิดต่าง ๆ มาผสมผสานมาใช้ในการเขียน จึงเป็นหน้าที่ของครูภาษาไทยที่ต้องคิดหาวิธีการสอนและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนา สมองกล้าคิด กล้าลงมือทำ (สถาบันวิทยาการจัดการเรียนรู้อยู่, 2550, น.1) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ค้นคว้า สร้างองค์ความรู้จากการปฏิบัติจริง โดยการร่วมคิด ร่วมทำและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2550, น.13) โดยที่สมองถูกเตรียมให้มีความพร้อมสามารถเชื่อมโยงความรู้หลายด้าน เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ ซึ่งแนวทางการเรียนรู้ในทักษะการเขียนเป็นการจัดระบบความคิด การพัฒนาความคิดการจดจำซึ่งเป็นแนวคิดของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (พรพิไล เลิศวิชา, 2552, น.33) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนรู้การสอนภาษาไทยในระดับเริ่มเรียนว่า การเริ่มสอนภาษาที่จะช่วยให้เขียนได้ถูกต้องนั้นทำได้โดยเริ่มต้นจากการทำให้นักเรียนรู้สึกสองอย่างคือ ง่ายและสนุก ซึ่งทั้งสองประการนี้จะเป็นตัวผลักดันให้สมองใช้ความพยายามมากขึ้นและต่อเนื่องเป็นเวลานาน ๆ เพราะความรู้สึกสนุกและพึงพอใจ จะกระตุ้นการทำงานของสมองส่วนอารมณ์ เมื่อสมองส่วนอารมณ์ทำงานแล้วการรับรู้จะได้ผลดีขึ้น

ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง รู้จักฝึกฝน ศึกษา สร้างองค์ความรู้หรือผลงานโดยการร่วมคิด ร่วมทำ และยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนความสามารถหรือพัฒนาทักษะได้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2553, น.72) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเป็นกระบวนการเรียนรู้อีกรูปแบบใหม่หนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความรู้สึกรับรู้ประสบการณ์ ทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ความคิดและการกระทำเพื่อสร้างผลแห่งการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ซึ่งจะเป็นการพัฒนาทักษะด้านเขียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ธนีสฐนันท์ ตีระมาศวณิช, 2556, น.3)

นอกจากนี้ วิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2550, น.41) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานนั้นทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนและเรียบเรียงความคิดเป็นตัวหนังสือได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (มธุรดา ท่าช้าง, 2554, น.69) ที่ได้ทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความก่อนและหลังเรียนพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความ ตามแนวการสอนแบบการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีความสามารถทางการเขียนสรุปความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ (กรรณา มีวัน, 2553, น.99) ที่ได้ทำการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน พบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.01/83.50 นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning : BBL) สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นและประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมุ่งหวังที่จะพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการทำงานของสมองทั้งสองซีกของผู้เรียนอย่างสมดุล ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามที่ตนถนัด เต็มศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพด้านการเขียนและมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการแบบใช้สมองเป็นฐาน กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้พัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานที่มีประสิทธิภาพ
2. ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบใช้สมองเป็นฐาน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง จำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 335 คน ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและลักษณะของนักเรียนคล้ายคลึงกัน

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คน)
โรงเรียนวัดแหลมใต้	63
โรงเรียนพระยาศรีสุนทรโวหาร	58
โรงเรียนวัดแจ้ง	43
โรงเรียนวัดโพธิ์	56
โรงเรียนวัดบางมะเฟือง	57
โรงเรียนวัดสัมปทวน	58
รวม	335

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดสัมปทวน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (simple sampling) ด้วยการจับสลากโรงเรียนจาก 6 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากนั้นสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เพื่อสุ่มห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 เป็นกลุ่มทดลองส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มควบคุม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้นคือ การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- 1) การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning : BBL)
- 2) การเรียนรู้แบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปี

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียนมาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป.3/1	คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
ท 2.1 ป.3/2	เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ชัดเจน
ท 2.1 ป.3/3	เขียนบันทึกประจำวัน
ท 2.1 ป.3/4	เขียนจดหมายลาครู
ท 2.1 ป.3/5	เขียนเรื่องตามจินตนาการ
ท 2.1 ป.3/6	มีมารยาทในการเขียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1.การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
- 2.การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
- 3.การเขียนบันทึกประจำวัน
- 4.การเขียนจดหมายลาครู
- 5.การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
- 6.มารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่

สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 คาบละ 50 นาที ประกอบด้วย การทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ การทดลองสอน 12 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง แบบแผนการดำเนินการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองมาเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมสมอง เป็นขั้นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้เผชิญบรรยากาศรู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียดผ่านสิ่งเร้าที่สนับสนุนให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่การเสนอเนื้อหาใหม่โดยผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนจัดเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

1.2 ขั้นเชื่อมโยงความรู้ เป็นขั้นกิจกรรมที่สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนครั้งนี้ไปใช้อธิบายประกอบตัวอย่างหรือเสนอเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความรู้เดิมที่ได้รับเพื่อให้เกิดผลในการสร้างความเข้าใจหรืออธิบายปัญหาให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นความรู้ใหม่โดยการจัดกิจกรรมผ่านสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ใช้สื่อแปลกใหม่ ประกอบด้วย บัตรภาพ บัตรคำ ใช้ชาร์ตบทคัดย่อของและบทเพลง ใช้กระดานเคลื่อนที่เพื่อนำเสนอความรู้ให้เป็นระบบและน่าสนใจ

1.3 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่เมื่อนักเรียนสร้างผลงานขึ้นมาสำเร็จแล้วนักเรียนของแต่ละกลุ่มจับฉลากนำเสนอผลงาน เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของแต่ละกลุ่ม ว่าเป็นอย่างไรโดยที่ครูผู้สอนกำหนดให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มจับสลากออกมานำเสนอผลงานที่เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1.4 ขั้นสรุปความรู้ เป็นขั้นที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้ผู้เรียนทำใบงานเป็นรายบุคคลแล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันเฉลย ให้ผู้เรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเอง ให้ถูกต้องผู้สอนรับทราบแล้วเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมงานของตนเอง

1.5 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ โดยผู้สอนควรเตรียมสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายๆ กับสถานการณ์เดิม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำ และเสริมแรงใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนควรจัดกิจกรรมด้วยความตั้งใจ รู้จักเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตัวเอง สามารถร่วมสรุปและอภิปราย เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลที่ได้นี้สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้

2.การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึงแบบแผนการดำเนินการเรียนรู้ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการโดยมีครูผู้สอนและและการสอนแบบบรรยายเป็นหลัก มี 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูใช้กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น สนทนา ชักถาม การพูดคุย อภิปรายแสดงความคิดเห็นเป็นการกระตุ้นให้เกิดความพร้อมและสร้างความสนใจ

2.2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ ครูนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยการอธิบาย ชักถาม การบรรยาย การอภิปรายประกอบการใช้สื่อ ได้แก่ ใบความรู้ หนังสือแบบเรียน ภาพประกอบและใบงาน

2.3 ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาสาระที่เรียนมาด้วยวิธีการสังเกต อภิปราย ชักถาม ทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบ การตรวจสอบว่านักเรียนได้บรรลุไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยการตรวจแบบฝึกหัด และตรวจแบบทดสอบ

3. ทักษะการเขียน คือ ความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเรื่อง การเขียน ประกอบด้วย 1) การเขียนบรรยายจากภาพ 2) การเขียนบันทึกประจำวัน 3) การเขียนนิทาน 4) การเขียนจดหมายลาครู และ 5) การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาและเปรียบเทียบ ทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning : BBL) กับแบบปกติ มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมีทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

2.การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.2 ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

3.การสอนแบบปกติ

3.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ

3.2 ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ

3.3 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

4.ทักษะการเขียน

4.1 ความหมายของทักษะการเขียน

4.2 ขั้นตอนการฝึกทักษะการเขียน

4.3 ลักษณะกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียน

4.4 การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.37-38) ได้ระบุถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ไว้ดังนี้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณี และสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

คุณลักษณะผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2.มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3.เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ

แต่งคำคล้องจองแต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 5 สาระดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ดังนั้นเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีการกำหนดสาระการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัดเพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้เป็นกรอบในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสามารถช่วยให้นักเรียนเป็น

ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในแต่ละสาระของวิชานั้น ๆ ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนดเรื่อง การเขียนไว้ในสาระที่ 2

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ท 2.1 ป.3/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
- ท 2.1 ป.3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ชัดเจน
- ท 2.1 ป.3/3 เขียนบันทึกประจำวัน
- ท 2.1 ป.3/4 เขียนจดหมายลาครู
- ท 2.1 ป.3/5 เขียนเรื่องตามจินตนาการ
- ท 2.1 ป.3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- 1.การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
- 2.การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
- 3.การเขียนบันทึกประจำวัน
- 4.การเขียนจดหมายลาครู
- 5.การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด

6.มารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะเห็นได้ว่าข้อมูลมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ในการวิจัยครั้งนี้ทำสาระการเรียนรู้ที่ 2 มาตรฐาน ท2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน

เรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

การจัดการเรียนการสอนแบบใช้สมองเป็นฐาน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ทางด้านประสาทวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของสมอง ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้มาเป็นพื้นฐาน ในการออกแบบแผนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนไว้หลากหลาย เพื่อความเข้าใจผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูล ดังนี้

2.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

การเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นวิธีการเรียนรู้โดยการนำความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานของสมอง และให้ความสำคัญกับช่วงพัฒนาการของมนุษย์ ที่สามารถเรียนรู้ได้ในแต่ละช่วงวัย รวมถึงการเชื่อมโยงระหว่างการทำงาน และพัฒนาการของสมองกับการเรียนรู้มาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ทั้งนี้ Brain – Based Learning : BBL เป็นการเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้าง และหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมองแต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุด การนำองค์ความรู้เรื่องสมอง และธรรมชาติการเรียนรู้ของสมองมาใช้ในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในด้านการจัดกิจกรรม การเสริมสร้างประสบการณ์ ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมและกระบวนการอื่นๆ ร่วมกับสื่อเพื่อการเรียนรู้ต่างๆ จะทำให้เด็กสนใจเข้าใจเรียนรู้และรับไว้ในความทรงจำระยะยาว ทั้งยังสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม เป็นการสร้างศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งสมองจะพัฒนาเต็มตามศักยภาพก็ต่อเมื่อผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่เข้าใจสมองภายใต้แนวคิดที่ว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกคนมีสมองพร้อมที่จะเรียนรู้มาตั้งแต่กำเนิด ไม่มีสมองใดถูกออกแบบมาให้โง่ สมองมีระยะพัฒนาการต่างๆ กันในแต่ละวัย ตามระยะพัฒนาการ เพราะฉะนั้น การเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับความต้องการของสมองระยะนั้น สมองทุกสมองของแต่ละคนมีความแตกต่างกันเช่น ในวัยอายุ 5-6 ปี สมองส่วนรับสัมผัสและส่วนเคลื่อนไหว กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการเรียนการสอนต้องเน้นการพัฒนาระบบการเคลื่อนไหว และระบบรับสัมผัส นอกจากนี้ถ้าเด็กเรียนรู้ขณะที่มีความสุขสมองจะเปิดทำงาน พร้อมที่รับองค์ความรู้ทุกอย่างอย่างเต็มที่ และเต็มศักยภาพการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในตำราบางเล่มมีการเรียกการเรียนรู้แบบนี้ว่า การเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานหรือการเรียนรู้โดยเน้นการทำงานของ

สมองเป็นต้น (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2553, น.58-62) ดังนั้น นักการศึกษาได้ให้ความสำคัญจำกัดความของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานไว้หลายความหมายดังนี้

2.2 ความหมายของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning: BBL)

2.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ชนิดที่ส่งเสริมให้สมองซีกซ้าย และซีกขวา ของผู้เรียนให้เกิดความรู้อย่างสมดุล และสอดคล้องกับสติปัญญาของผู้เรียน โดยผ่านกระบวนการและวิธีการที่หลากหลายอย่างเหมาะสม

Cain R.N. and Cain G (2005, p.66-70) กล่าวว่า หลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ควรเลือกใช้ข้อที่ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นมากที่สุด และการเรียนการสอนบรรลุผลสูงสุดเท่าใดก็ได้ เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ผู้สอน ซึ่งหลักการสำคัญของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมี 12 ประการดังนี้

- 1.สมองเรียนรู้พร้อมกันทุกระบบ แต่ละระบบมีหน้าที่ต่างกันและสมองเป็นผู้ดำเนินการที่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างในเวลาเดียวกันโดยผสมผสานทั้งด้านความคิด ประสิทธิภาพและอารมณ์รวมถึงข้อมูลที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบ เช่น สามารถชิมอาหารพร้อมกับได้กลิ่นของอาหาร การกระตุ้นสมองส่วนหนึ่งย่อมส่งผลกับส่วนอื่น ๆ ด้วยการเรียนรู้ทุกอย่างมีความสำคัญ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพจะทำให้การเรียนรู้ที่หลากหลาย

- 2.การเรียนรู้มีผลมาจากด้านสรีระศาสตร์ทั้งสุขภาพพลานามัย การพักผ่อน นอนหลับ ภาวะโภชนาการ อารมณ์และความเหนื่อยล้า ซึ่งต่างส่งผลกระทบต่อการจดจำของสมอง ผู้สอนควรให้ความสนใจใส่ใจสนใจเฉพาะความรู้สึกนึกคิด หรือสติปัญญาด้านเดียว

- 3.สมองเรียนรู้โดยการหาความหมายของสิ่งที่ต้องการเรียนรู้ การค้นหา ความหมายเป็นสิ่งที่มาตั้งแต่เกิด สมองจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในส่วนที่เหมือนกันและค้นหา ความหมายเพื่อตอบสนองกับสิ่งเร้าที่เพิ่มขึ้นมา การสอนที่มีประสิทธิภาพต้องยอมรับว่าการให้ ความหมายเป็นเอกลักษณ์แต่ละบุคคลและความเข้าใจของนักเรียนอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ แต่ละคน

- 4.สมองค้นหาความหมายโดยการค้นหาแบบแผน (Pattern) ในสิ่งที่เรียนรู้ การค้นหาความหมาย เกิดขึ้นจากการเรียนรู้แบบแผนขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล เช่น $2+2 = 4$, $5+5 = 10$, $10+10 = 20$ แสดงว่า ทุกครั้งที่เรารวผลของมันจะเพิ่มขึ้นตามจำนวน เราสามารถเรียนรู้แบบแผนของความรู้ได้ และตรงกันข้ามเราจะเรียนรู้ได้น้อยลง เมื่อเราไม่ได้เรียนแบบแผนการสอน

ที่มีประสิทธิภาพต้องเชื่อมโยงความคิดที่กระจัดกระจาย และข้อมูลที่หลากหลายมาจัดเป็นความคิดรวบยอดได้

5. อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก อารมณ์เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ เราไม่สามารถแยกอารมณ์ออกจากความรู้ความเข้าใจได้ และอารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนคติ

6. กระบวนการทางสมองเกิดขึ้นทั้งในส่วนรวมและส่วนย่อยในเวลาเดียวกัน หากส่วนรวมหรือส่วนย่อยถูกมองข้ามไปในส่วนใดส่วนหนึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ยาก

7. สมองเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การสัมผัส จะต้องลงมือกระทำจึงเกิดการเรียนรู้ หากได้รับประสบการณ์ตรงจากสิ่งแวดล้อมมากเท่าใด จะยิ่งเพิ่มการเรียนรู้มากขึ้น การเรียนรู้จากการบอกเล่า จากการฟังอย่างเดียวอาจทำให้มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งแวดล้อมน้อยส่งผลให้สมองเกิดการเรียนรู้ลดลง

8. สมองเรียนรู้ทั้งในขณะรู้ตัวและไม่รู้ตัว ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์และสามารถจดจำได้ไม่เพียงแต่ฟังจากคนอื่นบอกอย่างเดียว นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องการเวลาเพื่อจะเรียนรู้ด้วย รวมทั้งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ด้วยว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไรเท่ากับจะเรียนรู้อะไร

9. สมองใช้การจำอย่างน้อย 2 ประเภทคือ การจำที่เกิดจากประสบการณ์ตรง และการท่องจำ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นหนักด้านการท่องจำ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญทั้งกับการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสัมผัสจากประสบการณ์ตรง และการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะการท่องจำ

10. สมองเข้าใจและจดจำเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้รับการปลูกฝังอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพที่สุดเกิดจากประสบการณ์

11. สมองจะเรียนรู้มากขึ้นจากการท้าทายและการไม่ข่มขู่ ดังนั้น บรรยากาศในชั้นเรียนจึงควรจะเป็นการทำนายแต่ไม่ควรข่มขู่ผู้เรียน

12. สมองแต่ละคนเป็นลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้นรูปแบบการเรียนรู้และวิธีการเรียนรู้จึงเป็นเอกลักษณ์ส่วนบุคคล ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ บางคนชอบเรียนเวลาครูปาไปดูของจริง แต่บางคนชอบนั่งฟังชอบจดบันทึก บางคนชอบให้เงียบ ๆ แล้วจะเรียนได้ดี แต่บางคนชอบให้มีเสียงเพลงเบา ๆ เพราะสมองทุกคนต่างกัน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, น.74-76) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมีดังนี้

1.สมองเป็นกระบวนการคู้ขนานสมอง เป็นอวัยวะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ต้องอาศัยสมอง และระบบประสาทเป็นพื้นฐานในการรับรู้สิ่งจากประสาทสัมผัสต่างๆ ดังนั้นครูต้องใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นสมองของผู้เรียนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน

2.สมองกับการเรียนรู้สมองมีความสำคัญ ต่อการพัฒนาอวัยวะทั้งหมดของร่างกาย รวมถึงการคิด การเรียนรู้ การจำ และพฤติกรรมต่างๆ ดังนั้นครูต้องเตรียมความพร้อมแก่สมอง ด้วยการให้ดื่มน้ำบริสุทธิ์อย่างน้อยวันละ 8-10 แก้ว เพราะสมองมีส่วนประกอบของน้ำถึงร้อยละ 75 การดื่มน้ำจะทำให้เซลล์สมองทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้ผู้เรียนฝึกหายใจลึกๆ ซ้ำๆ เข้า และออกอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยเพิ่มออกซิเจนให้แก่สมอง ทำให้ผู้เรียนเกิดสมาธิ สมองปลอดโปร่ง การให้ผู้เรียนฟังเพลง/ดนตรี จะช่วยกระตุ้นการรับรู้และการทำงานของสมองทั้งสองซีก ทำให้เกิดคลื่นสมองที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วขึ้น และการบริหารสมอง (Brain gym)

3.สมองกับการเรียนรู้แต่กำเนิดการเรียนรู้ของมนุษย์เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มมีชีวิต และจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ลงมือปฏิบัติ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการลงมือปฏิบัติจริง และเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง

4.สมองกับรูปแบบการเรียนรู้ของบุคคลผู้เรียนแต่ละคน มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันตามรูปแบบของตนเอง ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน โดยให้เรียนในแบบที่ถนัดและฝึกฝนในความสามารถที่ไม่ถนัด

5.ความสนใจมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ทฤษฎีพหุปัญญาของ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ได้กล่าวถึงเชาว์ปัญญาของมนุษย์ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์หรือการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้านการเข้าใจตนเอง และด้านความเข้าใจธรรมชาติ ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้น ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จุดเด่นของตนเอง และครูคอยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด

6.สมองมีหน้าที่สร้างกระบวนการเรียนรู้สมองของมนุษย์แบ่งเป็น 2 ซีก ได้แก่ซีกซ้ายและซีกขวา สมองแต่ละซีกมีการทำงานแตกต่างกันแต่มีความสัมพันธ์กัน

7.การเรียนรู้ในสิ่งที่สนใจสามารถรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมองจะรับข้อมูลที่ผู้เรียนสนใจอยู่แล้วเชื่อมโยงกับข้อมูลใหม่ ดังนั้นครูต้องเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของผู้เรียนกับความรู้จากประสบการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการสร้างความรู้ใหม่

8.การเรียนรู้เกิดขึ้นได้กับกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมาย และไม่ได้ตั้งใจในบางครั้งการเรียนรู้เกิดจากสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจ เช่น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าโดยที่ไม่คาดคิด ดังนั้นครูควรจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้กับสถานการณ์ใหม่ ๆ

9.การเรียนรู้เกิดจากกระบวนการสร้างความเข้าใจ การเรียนรู้เกิดจากการนำข้อมูลที่ได้ระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่มาผสมผสานรวมกันอย่างกลมกลืน สร้างเป็นสิ่งใหม่ตามความเข้าใจ ดังนั้นครูจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Style) เพื่อให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

10.การเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การเรียนรู้เกิดจากกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม และสิ่งแวดล้อมภายนอก ดังนั้นครูต้องจัดประสบการณ์ที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์จริง และมีสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้ให้ได้มากที่สุด

11.การเรียนรู้ คือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทาย ผ่านกระบวนการเล่นที่สนุกสนานจะทำให้ผู้เรียนมีความสุข และอยากที่จะเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้เซลล์สมองเกิดการเชื่อมโยงต่อกัน ดังนั้นครูจึงควรจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งทางกายภาพ และทางจิตวิทยาให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย มีอิสระ มีการเสริมแรงทางบวกอย่างเหมาะสม และมีการจัดมุมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

12.สมองของบุคคลมีความเท่าเทียมกันมนุษย์มีศักยภาพความสามารถ และความถนัดที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมที่มีอยู่เดิมของแต่ละคน แต่มนุษย์มีระบบสมองที่เหมือนกันสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นครูจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของตนเอง เพื่อครูจะได้ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพอย่างสูงสุด

สุนทร โคตรบรรเทา (2548, น.1) กล่าวว่าหลักการเรียนรู้โดยเน้นสมองเป็นฐานดังนี้

1. สมองเป็นตัวประมวลผลข้อมูลแบบคู่ขนานสมองมนุษย์ทำหน้าที่หลายอย่างได้ในเวลาเดียวกันหรือขนานกันไปตัวอย่างเช่นในขณะที่อ่านหนังสือหน้านี้อาจคิดถึงเรื่องอื่นๆด้วยหรือเกิดความคิดขึ้นมาในใจทันทีว่าจะตอบคำถามใจทย์การบ้านที่อาจารย์ให้ไว้อย่างไร เป็นต้น

2. การเรียนรู้ใช้ทุกส่วนของร่างกายสมองเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายถ้าการเรียนรู้เป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับการหายใจการเรียนรู้ย่อมทำให้ช้าลงหรือเร็วขึ้นได้เช่นเดียวกับการหายใจช้าหรือเร็วหลายสิ่งหลายอย่างมีผลกระทบต่อการทำงานของร่างกายเช่นการกินอาหารหรือ

โภชนาการการเจริญเติบโตของเส้นประสาทการจัดการกับความเครียดการออกกำลังกายการนอน และการพักผ่อนล้วนมีผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3. การค้นหาความหมายมีส่วนเกี่ยวข้องและเกิดขึ้นอย่างมีแบบแผนการค้นหาความหมายของสิ่งต่างๆเป็นพื้นฐานการทำงานของสมองมนุษย์การเรียนรู้ตามปกติจำเป็นต้องมีความตื่นตัวและมีความหมายและต้องมีหลายตัวเลือกสมองของมนุษย์จึงพยายามค้นหาและทำความเข้าใจกับแบบแผน (Patterns) ต่างๆที่เกิดขึ้นตัวอย่างของการมีรูปแบบเช่นการฝันกลางวัน การแก้ปัญหาและการคิดอย่างมีวิจารณญาณเป็นต้นซึ่งมนุษย์มีอิทธิพลในการชี้้นำให้เกิดขึ้นได้

4. อารมณ์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากอารมณ์และมีอารมณ์เป็นตัวจัดการผลกระทบทางอารมณ์ที่มีต่อบทเรียนหรือประสบการณ์ชีวิตจะมีผลต่อความรู้สึกหรือเจตคติต่อการเรียนรู้อย่างมหาศาลทีเดียวโดยหลักการพื้นฐานแล้วสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ต้องมีลักษณะของการเคารพและการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือนักเรียนนักศึกษากับครูอาจารย์

5. สมองประมวลข้อมูลทั้งเป็นส่วนย่อยและโดยรวมไปพร้อมกันตามหลักความเชื่อเกี่ยวกับสมองซีกซ้ายและสมองซีกขวาแล้วจะเห็นว่ามีส่วนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างสมองซีกซ้าย (Left Hemisphere) กับสมองซีกขวา (Right Hemisphere) สมองซีกซ้ายทำหน้าที่เกี่ยวกับตรรกะ (Linearity) การวิเคราะห์และเนื้อเพลงส่วนสมองซีกขวาทำหน้าที่เสริมซึ่งกันและกันไม่ว่าจะเป็นด้านภาษาดนตรีศิลปะหรือคณิตศาสตร์

6. การเรียนรู้เกี่ยวกับความตั้งใจจริงกับการมองโดยรวมและการประมวลข้อมูลโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัวสมองมนุษย์รับเอาข้อมูลและสัญญาณต่างๆที่อยู่นอกเหนือความตั้งใจจริงเฉพาะหน้าซึ่งอยู่ข้างนอกวิสัยสายตาดอกไปข้อมูลที่อยู่โดยรอบเช่นเสียงระฆังรอยยิ้มของครูการเคลื่อนไหวร่างกายคำขวัญหรือข้อความที่ติดอยู่ข้างฝาห้องเรียนหรือดนตรีและศิลปะอาจนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกหรือส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีพลัง

7. ความจำมีสองประเภทคือความจำแบบมีระยะทางและความจำแบบท่องจำทุกคนมีความจำแบบมีระยะทาง (Spatial Memory) ตามธรรมชาติซึ่งช่วยให้มีความจำทันที (Instant Memory) ส่วนความจำแบบท่องจำ (Rote Memory) เป็นชุดระบบซึ่งออกแบบเป็นพิเศษ โดยเฉพาะสำหรับเก็บข้อมูลที่ค่อนข้างจะไม่มี ความเกี่ยวข้องกันนักตัวอย่างทั่วไปเช่นตารางสูตรคูณเสียงของคำต่างๆการสะกดคำข้อเท็จจริงและวันสำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นต้นเป็นที่สังเกตว่าสมองเข้าใจและจดจำข้อเท็จจริงได้ดีที่สุดเมื่อข้อเท็จจริงและทักษะต่าง ๆ ผังลึกลอยอยู่ในระบบการจำแบบมีระยะทาง

8. สมอของแต่ละคนมีเอกลักษณ์แม้ว่าทุกคนมีประสาทสัมผัสและอารมณ์พื้นฐานเหมือนกันก็ตามการบูรณาการของสิ่งเหล่านี้ในแต่ละคนและแต่ละสมอไม่เหมือนกันเลยดังนั้นการเรียนรู้จึงควรมีหลายด้านเพื่อให้มีการแสดงออกวิธีการเรียนรู้ (Learning Styles) ที่แตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมอเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมการพัฒนาสมอ โดนการสร้างบรรยากาศมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ การใช้คำพูดทางบวก เรียนในเรื่องที่มีความหมายต่อผู้เรียน ใช้ตัวอย่างการสอนจากชีวิตจริง สิ่งสัมผัสได้ให้เกิดการพัฒนาสมอทั้งสองซีก ใช้กิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นสมอของผู้เรียน ใช้คำถามกระตุ้นให้คิดอย่างมีเหตุผล จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากของจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้สอนจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยให้เรียนในแบบที่ถนัด โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รู้จุดเด่นของตนเอง และคอยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด

2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมอเป็นฐาน

Eric Jensen (2000, p.170-171) ได้เสนอขั้นตอนของการเรียนแบบใช้สมอเป็นฐานว่ามี 5 ขั้นตอน เรียงลำดับ ดังนี้

1.Preparation (Priming and Pre-Exposure) การเตรียมสมอของผู้เรียนเพื่อให้ความพร้อมสามารถเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่

2.Acquisition (Direct and Indirect Learning) เป็นการเตรียมสมอเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมอจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์

3.Elaboration (Error Correction and Depth) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้โดยใช้ข้อมูล และข้อคิดเห็นสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้ และเพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4.Memory Formation (Association Encode Learning) สมอทำงานภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยการดึงข้อมูลจากการเรียนรู้รวมทั้งอารมณ์ สภาพร่างกายของผู้เรียนมาใช้แบบไม่รู้ตัวโดยอัตโนมัติเป็นการสร้างความจำเกิดขึ้นทั้งในขณะที่ผู้เรียนพักผ่อน และนอนหลับ

5.Functional Integration (Extended Usage) ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้ในการสถานการณ์ใหม่

(Cain R.N & Cain G, 1989, p.89-91) ได้เสนอขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ ผู้สอนควรจะตระหนักถึงกระบวนการเกิดการเรียนรู้ของสมอ ศึกษาให้เกิดความเข้าใจและชัดเจน ซึ่งในการออกแบบเป็นไปตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้นสำรวจความรู้ (Assess) ผู้สอนต้องสำรวจความรู้ เพิ่มเติมที่ผู้เรียนมีอยู่ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจ แรงกระตุ้นที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เดิมนั้นขึ้นมาและหาวิธีการเรียนรู้ในสิ่งใหม่ที่ผู้เรียนชอบมากกว่า ผู้สอนพึงระมัดระวังในเรื่องข้อมูลที่ขาดหายไป ความรู้ที่ไม่ปะติดปะต่อและขั้นตอนการเรียนรู้จะต้องวิเคราะห์ระหว่างความรู้ที่ผู้เรียนได้รับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้

2.ขั้นกำหนดจุดประสงค์ (Design) ผู้สอนสามารถกำหนดจุดประสงค์ของการเรียนรู้ โดยการออกแบบ ให้ผู้เรียนได้ค้นพบวิธีการแก้ปัญหา หาคำตอบที่เป็นทางออกของปัญหา ซึ่งผู้สอนสามารถกำหนดโปรแกรมการเรียนรู้ที่มีช่วงเวลา สำหรับให้ผู้เรียนได้สัมผัสสิ่งใหม่ ๆ โดยการจัดช่วงเวลาให้พัก และมีเวลาให้สัมผัสระหว่างเนื้อหาแต่ละตอน รูปแบบการจัด อาจจะเป็นชั้นเรียนหรือโปรแกรมออนไลน์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการทำงานร่วมกันในรูปของโครงการ

3.ขั้นพัฒนาทักษะ (Develop) ผู้สอนสามารถสร้างแบบฝึกหัดให้ผู้เรียนได้เกิดการค้นพบ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการรวบรวมสรุปเนื้อหาของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนค้นพบ รูปแบบของการเรียนรู้สามารถใช้เนื้อเรื่องมาช่วยเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับความรู้ ผู้สอนต้องสร้างความชำนาญด้านเนื้อหาหลักที่สำคัญแก่ผู้เรียน เพื่อให้ความมั่นใจได้ว่า กระบวนการเรียนรู้และการนำเสนอที่ทำมานั้น บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของรายวิชาที่ตั้งไว้ และทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาอีกด้วย

4.ขั้นลงมือปฏิบัติ (Implement) ผู้สอนมั่นใจได้ว่าสภาพแวดล้อมส่งเสริมการเรียนรู้ของสมองสามารถจัดหาเสียงเพลง กิจกรรมสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกันในสภาพแวดล้อมที่ท้าทายแต่รู้สึกปลอดภัย ผู้สอนอาจจะจัดให้ผู้เรียนอยู่ในชั้นเรียน อ่านคู่มือ ทำแบบทดสอบมติดิเจนแบบประสบการณ์ที่ได้รับ ทำแบบฝึกหัดหรือทำกิจกรรมอะไรก็ได้ขึ้นอยู่กับเทคนิคของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate) ผู้สอนสามารถตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจและตอบคำถาม เลือกตัวเลือกได้ถูกต้อง แต่สามารถนำมาอภิปรายถึงเนื้อหาใหม่ เพื่อนำมาสู่การปฏิบัติได้หรือไม่ ส่วนใหญ่ในการสอนผู้สอนมักจะหวังคะแนนที่สูง ๆ แต่ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงหรือไม่ผู้สอนต้องมองให้ลึกซึ้งกว่านั้น ดูถึงพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ว่าบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ผู้เรียนได้รับความรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติ หรือได้รับทักษะตามที่ต้องการหรือไม่

ชนาธิป พรกุล (2554, น.35) เสนอขั้นตอนการใช้สมองในการเรียนรู้ไว้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1.ขั้นการเตรียมตัว สำหรับการเรียนรู้หรือการนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการให้ข้อมูลเบื้องต้น ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เคยเรียนรู้มาแล้ว และเป็นการปรับสมองเข้ากับเรื่องที่เรียน

2.ขั้นการกระตุ้นการเรียนรู้ โดยให้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสลักษณะต่างๆ เช่น เอกสาร วีดิทัศน์ ภาพ และแผนภูมิ เป็นต้น

3.ขั้นการขยายความรู้ เมื่อข้อมูลถูกส่งเข้าไปในสมองในขั้นที่ 2 ครูควรช่วยชี้ประเด็นสำคัญเป็นระยะ เป็นการย้ำ และช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของเรื่องที่เรียน

4.ขั้นการจำ ในขั้นนี้ข้อมูลในสมองจะทำการเชื่อมโยงเพื่อนำไปเก็บในหน่วยความจำระยะสั้น ครูควรแนะนำเทคนิคการจำ

5.ขั้นการนำความรู้ไปใช้ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2553, น.41-43) ได้ประยุกต์แนวคิดขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 8 ขั้น จากแนวคิด 5 แนวคิด คือ แนวคิดที่ 1 การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ แนวคิดที่ 2 การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ คือ ผู้เรียนได้ร่วมมือกันศึกษาค้นคว้าจนได้ความรู้ และผลงาน แนวคิดที่ 3 การเรียนรู้ โดยใช้แผนผังความคิดช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการคิดสังเคราะห์ ทำให้เข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้ แนวคิดที่ 4 การจัดกิจกรรมโดยใช้เกม ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันเรียนรู้สูงสุดเพื่อชัยชนะของกลุ่ม และแนวคิดที่ 5 การเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นการสอนย้ำ ซ้ำ ทบทวนด้วยกิจกรรมหลากหลายโดยมุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวร ดังต่อไปนี้

1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ครูควรวางแผนในการสนทนากับนักเรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้

2.ขั้นตกลงกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนตกลงร่วมกันว่านักเรียนจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง อย่างไร และจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร

3.ขั้นเสนอความรู้ เป็นขั้นที่ครูจะต้องเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ คือ การสอนหรือการสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนจนเกิดความรู้ความเข้าใจ

4.ขั้นฝึกทักษะ เป็นขั้นที่นักเรียนเข้ากลุ่มแล้วร่วมมือกันเรียนรู้และสร้างผลงานในขั้นนี้การฝึกทักษะหมายถึงการศึกษาค้นคว้า การฝึกปฏิบัติการทดลอง การสังเกตจากสิ่งแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ การทำแบบฝึก การวาดภาพ และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จได้ผลงานออกมา

5.ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มที่ได้จากการจับสลากออกมา นำเสนอผลงาน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6.ขั้นสรุปความรู้ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้นักเรียนทำใบงาน เป็นรายบุคคล แล้วเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุง ผลงานของตนเองให้ถูกต้อง ครูรับทราบ และเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน

7.ขั้นกิจกรรมเกม เป็นขั้นที่ประเมินนักเรียนว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้การสอน เป็นเกมการแข่งขัน นักเรียนทำเป็นรายบุคคลแล้วส่งและตรวจเป็นกลุ่มคะแนนที่ได้เป็นคะแนน เฉลี่ยของกลุ่ม กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ

8.ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นที่ครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเดี่ยว เป็นคู่ หรือ เป็นกลุ่มโดยให้นำหัวข้อ หรือประเด็นที่นักเรียนอยากรู้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม โดยจัดทำเป็น โครงงาน แผนผังความคิด หรือรายงานเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ด้วยการสืบเสาะหาความรู้

(วิภา ประชากุล & ประสาท เนืองเฉลิม, 2553, น.34-45) กล่าวถึงรูปแบบการเรียน การสอนตามแนวคิดสมองเป็นฐาน เป็นแบบแผนการดำเนินการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการอย่างเป็น ระบบโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสมองมาเป็นเครื่องมือในการออกแบบกระบวนการ เรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1.ขั้นเตรียมความรู้ (Preparation) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการ เรียนรู้ โดยผู้สอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ มาแล้วซึ่งผู้สอนและนักเรียนตกลงร่วมกันว่าต้องทำกิจกรรมใดบ้าง และมีวิธีวัดและประเมินผล อย่างไร และสำหรับนักเรียนควรมีความรู้พื้นฐาน และสามารถตั้งคำถามว่าเรื่องนี้ควรรู้อะไรบ้าง เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้ และควร สร้างบรรยากาศในห้องให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย เพื่อให้สมองของนักเรียนเกิดการตื่นตัวในการ เรียนรู้

2.ขั้นปรับความรู้ (Elaboration) เป็นขั้นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ซึ่ง ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ ควรใช้เทคนิคการ สอนหรือสื่อที่สอดคล้องกับหลักการทำงานของสมองสองซีก เพื่อให้นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลศึกษาหา ความรู้ด้วยตนเอง และลงมือปฏิบัติจริง และนักเรียนควรทำจิตใจและร่างกายให้พร้อมกับการ เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ฝึกการจัดกระทำข้อมูลให้เป็นระบบ สรุปองค์ความรู้ และเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิม กับความรู้ใหม่ในรูปแบบต่างๆ ที่น่าสนใจ และสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

3.ขั้นปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นที่ผู้สอนควรเตรียมประเด็นหรือสถานการณ์ โดยพิจารณาการเชื่อมโยงการเรียนรู้ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ว่าเป็นเหตุผลที่สนับสนุน หรือขัดแย้งกับสิ่งที่สรุปไปแล้ว และนักเรียนควรฝึกสร้างคำถาม แสดงความคิดเห็น ระดมพลังสมองบนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ทดลอง สืบค้นข้อมูลมาสนับสนุนความคิด ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และความเห็น เพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้ และเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาด

4.ขั้นอภิปราย (Discussion) เป็นขั้นที่ผู้สอนเตรียมข้อมูลที่เป็นจริง และถูกต้อง และส่งเสริมให้นักเรียนได้เกิดความคิดรวบยอดโดยตัวของนักเรียนเอง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานและร่วมกันแสดงความคิดเห็น และนักเรียนควรสามารถสรุปการเรียนรู้อย่างมีเหตุผล สามารถอธิบายที่มาของความรู้ได้ สามารถระดมสมองเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างเป็นผลงานหรือชิ้นงานแล้วนำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกัน

5.ขั้นนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นขั้นที่นักเรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ โดยผู้สอนควรเตรียมสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายๆ กับสถานการณ์เดิม เพื่อให้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ เช่น ผู้สอนทำข้อสอบมาให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล โดยไม่ปรึกษากันเสร็จแล้วส่งเป็นกลุ่มแล้วเปลี่ยนกันตรวจเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้แต่ละกลุ่มหาค่าคะแนนเฉลี่ย และผู้สอนควรคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ และเสริมแรงใฝ่เรียนรู้แก่นักเรียน นักเรียนควรปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ รู้จักเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตัวเอง สามารถร่วมกันสรุปและอภิปราย เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลที่ได้นี้สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานข้างต้นพบว่า มีบางขั้นตอนเหมือนกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานของนักการศึกษา ดังกล่าว ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน					ขั้นตอนการ จัดการ เรียนรู้ใน งานวิจัยครั้ง นี้
Caine and Caine (1989)	Jensen (2008)	วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553)	วีณา ประชากุล และประสพ เนื่องเฉลิม (2553)	ชนาธิป พร กุล (2554)	
1. ขั้นสำรวจ ความรู้	1.การเตรียม สมองสำหรับ การเชื่อมโยง ความรู้ (Preparation)	1.ขั้นนำเข้าสู่ บทเรียน 2.ขั้นตกลง กระบวนการ เรียนรู้	1. ขั้นเตรียม ความรู้	1. ขั้นเตรียม ตัว	1.ขั้นเตรียม สมอง
2. ขั้นกำหนด จุดประสงค์	2.การเตรียม สมองเพื่อซึม ซับข้อมูลใหม่ (Acquisition)	3.ขั้นเสนอ ความรู้ 4.ขั้นฝึก ทักษะ	2. ขั้นปรับ ความรู้	2. ขั้นการ กระตุ้นการ เรียนรู้	2.ขั้น เชื่อมโยง ความรู้
3. ขั้นพัฒนา ทักษะ	3.การใช้ ข้อมูลและ ข้อคิดเห็น (Elaboration)	5.ขั้น แลกเปลี่ยน ความรู้	3. ขั้นปฏิบัติ	3. ขั้นการ ขยายความรู้	3.ขั้น แลกเปลี่ยน ความรู้
4. ขั้นลงมือ ปฏิบัติ	4.การดึง ข้อมูลจากการ เรียนรู้ (Memory Formation)	6.ขั้นสรุป ความรู้ 7.ขั้นกิจกรรม เกม	4. ขั้นอภิปราย	4. ขั้นการจำ	4.ขั้นสรุปความรู้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน					ขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้ ในงานวิจัย ครั้งนี้
Caine and Caine (1989)	Jensen (2008)	วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553)	วิชา ปรัชญา และประสาท เชิง เฉลิม (2553)	ชนาธิป พรกุล (2554)	
5. ขั้น ประเมินผล	5.ขั้นประยุกต์ ความรู้ (Functional Integration)	8.ขั้น ประยุกต์ใช้ ความรู้	5. ขั้นนำความรู้ ไปใช้	5. ขั้นการนำ ความรู้ไปใช้	5.ขั้น ประยุกต์ใช้ ความรู้

การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นการนำเอาองค์ความรู้ของสมองมาใช้เป็นฐานในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ของมนุษย์ เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักการสมองกับการเรียนรู้บนความคิดพื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์ การคิด และการลงมือปฏิบัติ ซึ่งต้องกระทำไปพร้อม ๆ กันจึงจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ดังนั้นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานในการวิจัยครั้งนี้ มี 5 ขั้น ซึ่งประยุกต์จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานของ Caine and Caine (1989), Jensen (2000), ชนาธิป พรกุล และ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานที่สอดคล้องกันมากที่สุด ประกอบด้วย (1) ขั้นเตรียมสมอง (2) ขั้นเชื่อมโยงความรู้ (3) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ (4) ขั้นสรุปความรู้ (5) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้มีรายละเอียด ดังนี้

1.ขั้นเตรียมสมอง เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้วซึ่งผู้สอนและผู้เรียนตกลงร่วมกันว่าจะต้องทำกิจกรรมใดบ้าง และจะมีวิธีวัดและประเมินผลอย่างไร เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้ และควรสร้างบรรยากาศในห้องให้มีความรู้สึกผ่อนคลาย เพื่อให้สมองของผู้เรียนเกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ โดยครูมีบทบาทในการเตรียมสมองนักเรียนห้รับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ เป็นขั้นการสร้างความสนใจของนักเรียนให้อยากรู้และเกิดความคุ้นเคย ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความสุข ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยศิลปะ ดนตรี กีฬาและสำหรับนักเรียนควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน และสามารถตั้งคำถามว่าในเรื่องการอ่านจับใจความควรรู้อะไรบ้าง เพื่อเตรียมความพร้อมให้เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้

2. **ชั้นเชื่อมโยงความรู้** เป็นชั้นกิจกรรมที่สนับสนุน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนครั้งนี้ไปใช้อธิบายประกอบตัวอย่าง หรือเสนอเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความรู้เดิมที่ได้รับเพื่อให้เกิดผลในการสร้างความเข้าใจ หรืออธิบายปัญหาให้ชัดเจน และเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นความรู้ใหม่ ในขั้นนี้ครูจะมีบทบาทโดยการกำหนดสถานการณ์ เพื่อให้ นักเรียนได้พิจารณาเชื่อมโยงการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ว่าเป็นเหตุผลที่สนับสนุน หรือขัดแย้งกับสิ่งที่สรุปไปแล้ว และนักเรียนควรฝึกสร้างคำถาม แสดงความคิดเห็น ระดมพลังสมองบนข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า ทดลอง สืบค้นข้อมูลมาสนับสนุนความคิด ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้โดยการใช้ข้อมูล และความเห็น เพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้ และเพื่อตรวจสอบข้อผิดพลาดนักเรียนได้เรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาระบวนการคิดเป็นการลดความเครียด นักเรียนจะ ช่วยกันทำกิจกรรมกลุ่มและสร้างผลงานคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ทำให้เกิดความหลากหลาย และมีทักษะทางสังคม

3. **ชั้นแลกเปลี่ยนความรู้** เป็นชั้นที่เมื่อนักเรียนสร้างผลงานขึ้นมาสำเร็จแล้วนักเรียนของแต่ละกลุ่มจับฉลากนำเสนอผลงาน เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของแต่ละกลุ่ม ว่าเป็นอย่างไร ครูมีบทบาทในกำหนดจัดกลุ่มให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาระบวนการคิด โดยการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เป็นการฝึก การสังเกตการฟัง การบันทึก การนำเสนอ การอ่าน การตั้งคำถามและตอบคำถาม

4. **ชั้นสรุปความรู้** เป็นชั้นที่ผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้แล้วให้ผู้เรียนทำใบงานเป็นรายบุคคล แล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยผู้สอน และผู้เรียนร่วมกันเฉลย ให้ผู้เรียนแต่ละคนปรับปรุงผลงานตนเอง ให้ถูกต้องผู้สอนรับทราบแล้วเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมงานของตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทในการสรุปความรู้ร่วมกับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายที่มาของความรู้ได้แล้วนำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ซึ่งกันและกันในชั้นเรียน

5. **ชั้นประยุกต์ใช้ความรู้** เป็นชั้นที่ผู้เรียนจะประยุกต์ข้อมูลเดิมมาใช้กับสถานการณ์ใหม่ โดยผู้สอนมีบทบาทในการเตรียมสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายๆ กับสถานการณ์เดิม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำ และเสริมแรงใฝ่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนควรจัดกิจกรรมด้วยความตั้งใจ รู้จักเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตัวเอง สามารถร่วมสรุป และ อภิปราย เพื่อชี้ให้เห็นว่าผลที่ได้นี้สามารถแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการศึกษาได้

2.5 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

Eric Jensen (2000, p.96) ได้กล่าวไว้ว่าการวัดผลและประเมินการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานควรใช้การวัดผลตามสภาพความเป็นจริง (Authentic Assessment) และควรมีการวัดผลที่หลากหลายสมัยก่อนการวัดผลครูต้องเป็นผู้ดำเนินการ และจัดการทุกอย่างแต่วิธีการวัดผลสมัยใหม่ต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยเช่นร่วมกำหนดเกณฑ์การวัดผลการประเมินตนเองเป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (สถาบันวิทยาการการจัดการเรียนรู้, 2550) ที่กล่าวไว้ว่าการวัดผลของการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานนั้นจะใช้แบบสังเกต หรือแบบสังเกตพัฒนาการในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก ในการประเมินซึ่งถือเป็นวิธีการประเมินวิธีหนึ่งของการประเมินตามสภาพจริง

ภานเดช หงษาวงศ์ (2548, น.82) ได้เสนอไว้ว่าประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ของนักเรียนไม่ได้ประเมินตามคะแนนแต่เป็นลักษณะของคุณภาพของงานของวิธีการทำงาน และผลผลิตจากการปฏิบัติโดยมีการสร้างเกณฑ์คุณภาพดังนี้

1. เกณฑ์ทางด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้แก่ความคาดหวังของพฤติกรรมการเรียนรู้ว่าต้องการให้นักเรียนรู้อะไร
2. เกณฑ์ทางด้านทักษะกระบวนการคิดที่จะเป็นในรายวิชานั้นๆได้แก่ทักษะการพูด การเขียนการใช้เครื่องมือเป็นต้น
3. เกณฑ์การใช้กระบวนการคิดในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจโดยใช้หลักการของเนื้อหาวิชานั้นๆ
4. เกณฑ์อันดับของคุณภาพของงานว่าลำดับการพัฒนาอย่างไร
5. เกณฑ์การประเมินที่กำหนดนั้นมีลักษณะเป็นการประเมินคุณภาพในภาพรวมเป็น Holistic Scoring

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2546, น.12) ได้ให้ความหมายของประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ว่าเป็นกระบวนการวัดผล และสังเกตผลอย่างเป็นระบบเป็นวิธีการประเมินผลความสามารถทางด้านต่างๆของผู้เรียนโดยมุ่งประเมินจากผลงานที่ปฏิบัติจริงมากกว่าประเมินจากผลการทดสอบด้านข้อสอบแบบเลือกตอบ และเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงต้องมีผลสัมพันธ์กับพฤติกรรมและการปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน (Real World) ของผู้เรียน

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2545) ได้กล่าวว่าการประเมินตามสภาพจริงคือการประเมินความสามารถของผู้เรียนโดยดูจากของจริงแปลว่าของจริงสภาพที่แท้จริงการดูจากของจริงคือการดูคนที่ผลงานหรือค่าของคนดูที่ผลของงานว่าผลงานที่ดีหรือไม่ดีอย่างไรไม่ใช่ดูคนที่ผลการสอบว่า

ได้คะแนนมากหรือน้อยการสอบเป็นการวัดผลโดยอ้อมโดยใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือสะท้อนความรู้ของผู้เรียนซึ่งไม่ใช่ของจริงดังนั้นการประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เป็นการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเองผู้เรียนสามารถค้นพบจุดเด่นและจุดด้อยของตนเองและพัฒนาตนเองซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งมีแนวคิดพื้นฐานดังนี้

1.การแสดงความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การประเมินตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินที่เน้นการใช้เครื่องมือวัดผล เพื่อสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมระดับความสามารถ และทักษะที่จำเป็นของผู้เรียนในสถานการณ์ที่เป็นจริงของการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันเป็นการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพทั้งในปัจจุบันและในอนาคตที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

2.การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริงดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ว่าระบบและวิธีการประเมินผลแบบเดิมจะเป็นการวัดแบบอิงกลุ่ม (Non-Referenced) ใช้ข้อสอบเป็นเครื่องมือหลักจึงไม่สามารถวัดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง (Complex Cognition) นอกเหนือไปจากความรู้ความจำและความเข้าใจในความรู้เบื้องต้นเท่านั้น ทำให้ผู้สอนขาดความมั่นใจที่จะประเมินความสามารถในด้านการปฏิบัติ (Performance Ability) ของผู้เรียนและการสอนยังคงจำกัดอยู่เฉพาะเนื้อหาความรู้ของวิชาที่สอนมากกว่าการเชื่อมโยงไปสู่บริบท (Decontextualized) ร่องรับและข้อสอบแบบปรนัยที่นิยมใช้กันอยู่ยังมีขอบเขตจำกัดในเรื่องการสอบวัดความรู้เชิงวิเคราะห์สังเคราะห์และทักษะต่างๆที่เกิดขึ้นจริงกับผู้เรียน

3.การบูรณาการวิธีการ และเครื่องมือในการประเมินอย่างหลากหลายการประเมินผลตามสภาพจริงนิยมเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “การประเมินจากทางเลือกใหม่” (Alternative Assessment) เพราะเป็นวิธีการประเมินที่ใช้เทคนิควิธีการอย่างหลากหลายเพื่อเข้าถึงสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนให้มากที่สุด สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผู้เรียนตลอดระยะเวลาที่กำลังศึกษาอยู่ในแต่ละช่วงชั้นของหลักสูตร หรือโปรแกรมการเรียนว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใดจึงเป็นการประเมินที่ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ และแสดงออกให้เห็นถึงระดับความรู้ความเข้าใจ และระดับทักษะที่เกิดกับผู้เรียนตลอดจนการแสดงให้เห็นถึงการะบวนการ หรือวิธีการเรียนที่ผู้เรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนรู้ตามเรื่องกำหนดด้วย

4.การสะท้อนความสามารถด้านต่างๆ และการประเมินระดับความสามารถที่เป็นจริงการประเมินตามทางเลือกใหม่ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสภาพจริงของผู้เรียนเป็นความพยายามที่จะแสดงให้เห็นถึงระดับทักษะความคิด และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนที่เกิดขึ้น

จากการปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนออกแบบไว้ ซึ่งวิธีการประเมินแบบอิงกลุ่มและการใช้แบบทดสอบเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสะท้อนให้เห็นได้อย่างชัดเจนจึงไม่สามารถประเมินทักษะระดับสูง และความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับโลกแห่งความเป็นจริงได้

5.ส่งเสริมการเรียนรู้จากสภาพจริงเนื่องจากการประเมินตามสภาพจริง จำเป็นต้องใช้เครื่องมือหลากหลายชนิด ในการวัดและการประเมินผลและต้องกระทำอย่างใกล้ชิดเป็นการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องทุกวันของการเรียนวิชานั้นๆ ซึ่งต่างจากรูปแบบเดิมที่ดำเนินการสอนไปได้ระยะหนึ่งแล้วจึงจัดการทดสอบความรู้ของผู้เรียน แต่วิธีการประเมินจากสภาพจริงจะต้องรวบรวมงานจากภาคปฏิบัติ และผลงานที่เกิดจากกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่สัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ซึ่งเน้นให้เห็นถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ในสภาพจริงรวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนรวมถึงแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้

นิยม ไชยวงศ์ (2542, น.30) ได้เสนอว่าการประเมินจากสภาพจริงเป็นกระบวนการสังเกตการบันทึก และการรวบรวมข้อมูลการเรียนรู้จากวิธีการทำงาน และผลงานที่นักเรียนทำในสภาพของการแสดงออกจริงในเนื้อหาวิชาที่เรียนเป็นการประเมินที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนเน้นวัดที่การแสดงออกกระบวนการคิด/ทำงาน ผลิต และเพิ่มสะสมงานเพื่อพัฒนาการด้านต่างๆ ของนักเรียนโดยจะให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ และพัฒนาการด้านอื่นๆ

สุวิทย์ มูลคำ (2541, น.48) กล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน หมายถึงการวัด และประเมินผลกระบวนการทำงานในด้านสมองหรือการคิดและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่ผู้เรียนกระทำโดยพยายามตอบคำถามเกี่ยวกับการกระทำของผู้เรียน และเหตุผลของผู้เรียนซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนพัฒนาการเรียนของผู้เรียน และการสอนของผู้สอนทำให้การเรียนการสอนมีความหมาย และทำให้เกิดความอยากในการเรียนรู้ต่อไป

ดังนั้น สรุปว่า การประเมินผลการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเป็นการประเมินตามสภาพจริง โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการประเมินโดยการสังเกต การบันทึก และการรวบรวมข้อมูลการเรียนรู้ จากวิธีการทำงาน และผลงานที่นักเรียนทำในสภาพของการแสดงออกจริงในเนื้อหาวิชาที่เรียนเป็นการประเมินที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน

3. การสอนแบบปกติ

3.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ

ทศนา เขมมณี (2553, น.327) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง การสอนแบบบรรยาย ซึ่งการสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการพูดบอกเล่า อธิบาย ให้ผู้เรียนได้ซักถาม แล้วประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เป็นการสอนที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไป

บุญชม ศรีสะอาด (2546, น.41) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นการสอนที่อาศัยความสามารถของผู้สอนในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระและการใช้เทคนิคการถ่ายทอดเนื้อหาสาระให้น่าสนใจ

อาภรณ์ ใจเพียง (2546, น.7) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการพูด บอกเล่า อธิบาย สิ่งที่ต้องการสอนให้แก่ผู้เรียน โดยที่นักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย เพียงแต่ฟัง จดบันทึก หรือซักถามบางครั้ง แล้วประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.48) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้น กิจกรรมหรือประสบการณ์เริ่มตั้งแต่ง่ายไปหายากให้เห็นเป็นลำดับและที่สำคัญคือผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ปกติ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ซึ่งประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป วิธีการสอนตามปกติมักจะใช้วิธีการสอนแบบบรรยายหรือวิธีสอนแบบสาธิต

3.2 ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ

สำลี รักสุทธี (2547, น.18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนโดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทายปัญหา การซักถามการทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา

2.ขั้นสอน เป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยการสนทนาซักถาม แล้วให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาใน บทเรียน หนังสือเรียน ฯลฯ

3.ขั้นสรุป เป็นการสรุปเนื้อหาของบทเรียน โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด สื่อการเรียนการสอน

4.ขั้นประเมินผล

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, น.2) กล่าวว่าขั้นตอนของการสอนแบบ ปกติ มีขั้นตอนการสอนแยกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

1.ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยครูกระตุ้นให้เกิดความสนใจด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การทายปัญหา ซักถาม ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เป็นต้น

2.ขั้นสอน เป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีต่างๆ เช่น ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยสนทนาซักถาม แล้วให้นักเรียนศึกษาในบทเรียนหรือ หนังสือเสริมบทเรียน หลังจากนั้นร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ใน แผนการสอน เช่น ดำเนินการทดลอง การอภิปราย การนำเสนอผลการทดลอง

3.ขั้นสรุปผล เป็นการสรุปเนื้อหาหลักและความคิดรวบยอดของบทเรียนโดยครู เลือกใช้กิจกรรมสรุปในลักษณะต่างๆ เช่น ให้นักเรียนรายงานผลการทดลองหน้าชั้นเรียน ครูและ นักเรียนร่วมกันอภิปราย ทดลองร่วมกัน การสังเกตและการตอบคำถาม การให้นักเรียนทำ แบบฝึกหัดเป็นการตรวจสอบพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในแต่ละ ครั้ง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546, น.99) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบปกติ ว่ามี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้นตอนการเตรียมการสอน ประกอบด้วย

1.1 ขั้นวินิจฉัยผู้เรียน โดยพิจารณาพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์เดิม ความสามารถ ของผู้เรียน อาจใช้วิธีพูดคุย ซักถาม สัมภาษณ์ หรือใช้แบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อประโยชน์ในการ เตรียมเนื้อหาและวิธีการสอน

1.2 เตรียมเนื้อหา โดยให้เหมาะสมกับเวลา และลักษณะของผู้เรียน

1.3 เตรียมคำถามเพื่อใช้ซักถามผู้เรียนในระหว่างการบรรยาย จะช่วยให้ผู้เรียน ตื่นตัวและสนใจได้ดีขึ้น

1.4 เตรียมสื่อการเรียนการสอน โดยเตรียมสื่อให้พร้อมอยู่ในสภาพใ้การใช้การได้ดี อาจเป็น สไลด์ แผ่นใส ภาพ ของจำลอง ของจริง เป็นต้น จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

1.5 เตรียมการวัดผลประเมินผล อาจจัดทำเป็นแบบทดสอบหลังการเรียนเป็นแบบฝึกหัด หรือการถามคำถามเพื่อวัดดูว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

2. ขั้นสอน ประกอบด้วย

2.1 ขั้นนำ อาจใช้วิธีซักถามพูดคุยกับผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเรียน และทบทวนการบรรยายในครั้งก่อนเพื่อเชื่อมโยงกับเรื่องใหม่

2.2 ขั้นอธิบาย เป็นขั้นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ผู้สอนควรดำเนินการ ดังนี้

- 1) บอกโครงเรื่อง ขอบข่ายเนื้อหา และแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียน
- 2) อธิบายให้ชัดเจนตามลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง
- 3) สังเกตปฏิกิริยาของผู้เรียนตลอดเวลาเพื่อการย้าซ้ำหรือหยุดทบทวนใหม่
- 4) ถามคำถามในบางตอนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และทดสอบ

ความเข้าใจ

- 5) ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อเพิ่มความแจ่มแจ้งในบทเรียน
- 6) ใช้น้ำเสียง บุคลิกภาพท่าทาง ท่าที่การพูดอธิบาย การใช้ภาษาและ

อารมณ์ขันที่เหมาะสม

2.3 ขั้นสรุปเป็นการปิดท้ายชั่วโมงการบรรยาย

- 1) สรุปเชื่อมโยงเนื้อหาตั้งแต่ต้นจนจบ
- 2) ตั้งปัญหาให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์
- 3) ฝากปัญหาให้ผู้เรียนไปคิดต่อ
- 4) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามปัญหา
- 5) มอบหมายงานให้ผู้เรียนไปค้นคว้าเพิ่มเติม
- 6) บอกล่วงหน้าให้ผู้เรียนทราบถึงเนื้อหาที่จะเรียนครั้งต่อไป

3. ขั้นติดตามผล ประกอบด้วย

3.1 วัดประเมินผู้เรียน

- 1) ตรวจสมุดบันทึกที่ผู้เรียนจดคำบรรยาย
- 2) ถามคำถามในเนื้อหาที่บรรยาย

3) ให้ทำข้อทดสอบหรือแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

3.2 วัดผลประเมินผลผู้สอน

1) จัดทำแบบสอบถามให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีสอน การอธิบาย การใช้น้ำเสียง บุคลิกท่าทาง เป็นต้น

2) ให้เพื่อนครูได้เข้าสังเกตการณ์สอน แล้วให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์แก่การสอน

3) ใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกการบรรยายของตน แล้วนำไปเปิดฟังเพื่อพิจารณาประเมินตนเอง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนแบบปกติสามารถสรุป และนำมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้ทำการสอนปกติใน 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการสร้างความสนใจของนักเรียนให้มีความพร้อม และทบทวนบทเรียนเดิมโดยการนำสาระสำคัญจากบทเรียน ก่อนมาสัมพันธ์กับบทเรียนใหม่ รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนใหม่ ในขั้นตอนนี้ อาจใช้การพูดเร้าใจ การสนทนา การอภิปรายหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ (2) ขั้นสอน เป็นตอนที่ต่อจากการนำเข้าสู่บทเรียน โดยนักเรียนปฏิบัติตามเนื้อหา เช่น การอภิปราย การบรรยาย การอ่าน การเขียน การสาธิต เป็นต้น (3) ขั้นสรุปผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอน เป็นการรวบรวมใจความสำคัญหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญๆ ที่ครูต้องการจะให้นักเรียนรู้การสรุปบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียนรวบรวมความคิด ความเข้าใจของตนในสิ่งที่เรียนมาให้ถูกต้อง

3.3 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, น.21)

3.3.1 บทบาทของผู้สอน

1.ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน

2.กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะ อันพึงประสงค์

3.ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

4.จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

5.จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

6.ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน

7.วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

3.3.2 บทบาทของผู้เรียน

- 1.กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2.แสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- 3.ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
- 4.มีปฏิสัมพันธ์ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- 5.ประเมิน และพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น สรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีบทบาทในการวิเคราะห์ผู้เรียน กำหนดเป้าหมายที่ต้องการ ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย โดยมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม ทำการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนส่วนผู้เรียนมีบทบาทในการรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง แสวงหาความรู้ หาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ ดำเนินการลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู ทำการประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

4. ทักษะการเขียน

4.1 ความหมายของทักษะการเขียน

การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้กระตุ้นให้เกิดกระบวนการทางความคิด กระบวนการสื่อความหมายเพื่อที่จะถ่ายทอดเรียบเรียงออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจนการ

เขียนยังนำไปสู่การพัฒนาทางความคิด ส่งเสริมให้แต่ละบุคคลแสดงออกทางความคิดเห็นในสังคม

Walton M (1995, p.2) ได้กล่าวถึง การเขียนว่าเป็นการใช้ภาษาในการส่งข้อมูลโดยผู้รับเข้าใจและสามารถสนองตอบสารที่รับได้

Brown (2000, p.335) มีความเห็นว่าการเขียนเป็นการใช้ภาษาแทนคำพูดด้วยตัวอักษรถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้สึกของผู้เขียนเป็นตัวอักษรที่มีความหมายในบริบทของการสื่อสาร

สุภัทราอักษรานุเคราะห์ (2532, น.75) กล่าวว่าผู้ที่เขียนต้องเป็นผู้รวบรวมข้อมูล โดยเลือกสิ่งที่ต้องการจะถ่ายทอดนำมาเรียงลำดับโดยใช้ความรู้ด้านกลไกภาษา

ดังนั้น สรุปได้ว่า ทักษะการเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ โดยเรียบเรียงเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้

4.2 ขั้นตอนการฝึกทักษะการเขียน

การเขียนเป็นการสื่อความหมายที่ต้องอาศัยการฝึกที่เป็นระบบ เพื่อพัฒนาการเขียนของผู้เรียน (สุจิต เพียรชอบ & สายใจ อินทร์ทรัพย์, 2538, น.117-119) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนการเขียน ดังนี้

- 1.ก่อนสอนผู้สอนต้องทดสอบความพร้อมของผู้เรียน
- 2.ผู้สอนต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนได้ตระหนักในคุณค่าของการเขียนที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และสามารถยึดเป็นอาชีพได้ในอนาคต
- 3.การสอนแต่ละครั้ง ควรตั้งจุดประสงค์ของแต่ละครั้งอย่างชัดเจน
- 4.ต้องไม่กำหนดหัวเรื่องตายตัว ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเสนอและเลือกเรื่องเอง
- 5.ควรสอนทักษะการเขียนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ
- 6.ควรใช้กลวิธีจูงใจหลาย ๆ รูปแบบ
- 7.การจัดกิจกรรมและมอบหมายงาน ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 8.ควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบ เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน
- 9.ควรจัดกิจกรรมประกอบการสอนหลาย ๆ ประเภท และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน

10.การสอนทักษะการเขียนที่ได้ผลดีนั้น ควรใช้สื่อประกอบด้วยเพราะจะช่วยเรา
ความสนใจ ทำให้เข้าใจดีขึ้น

11.ควรวางแผนการสอนอย่างละเอียด

12.ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การเขียนประเภทต่าง ๆ

13.ถ้าผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นภาษาเขียนได้
ผู้สอนอาจช่วยได้โดยการสร้างสถานการณ์และจัดกิจกรรมต่าง ๆ

14.เมื่อผู้เรียนเขียนแล้ว ควรรีบตรวจให้เสร็จแล้วคืน พร้อมทั้งเขียนติชม เพื่อ
ผู้เรียนจะได้ทราบข้อดี ข้อด้อย จะช่วยให้มีกำลังใจในการเขียนต่อไป

15.นอกจากสอนเขียนในชั้นเรียนตามปกติแล้ว ควรจัดกิจกรรมหรือมอบหมาย
งานให้กลับไปทำนอกชั้นเรียน เพื่อจะได้มีโอกาสเขียนได้อย่างสม่ำเสมอ

เครือข่ายฯ เผ่าผึ้ง (2548, น.90) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ
ดังนี้

1. การเขียนที่มีการควบคุม มีลักษณะดังนี้

1.1 การคัดลอก เป็นกิจกรรมที่ต้องฝึกทักษะการเขียนให้เด็กได้ง่ายที่สุด โดย
มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้
เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ เป็นการฝึกเขียนที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถ
มากกว่าการลอก โดยนำข้อความให้นักเรียนอ่านก่อน แล้วตัดคำใดคำหนึ่งจากข้อความนั้นทิ้งไป
ให้ผู้เรียนเติมคำให้สมบูรณ์

1.3 การเขียนเรียงความแบบอยู่ในกรอบควบคุม โดยให้นักเรียนเลือกเอา
ส่วนต่าง ๆ ของภาษารวมกันเป็นประโยคหรือข้อความ โดยเลือกจากคำที่ครูกำหนดให้

1.4 การฝึกเขียนจากทักษะการฟัง

1.5 การเขียนโดยใช้ภาพ เป็นตัวกำหนดโครงเรื่อง นักเรียนผูกเรื่องจาก
จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง

1.6 การรวมประโยค โดยรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงเข้าด้วยกัน

2.การเขียนบทชี้แนะ ครูเป็นเพียงผู้วางโครงและจุดสำคัญ ก่อนเขียนผู้เรียนจะต้อง
อภิปรายร่วมกันแล้วจึงเขียน โดยเลือกคำให้เหมาะสม

3.การเรียนรู้ภาษาในบริบท หรืออรรถลักษณะของภาษา

จิรสุตา เลิศปัญญาบุษ (2552, น.24) ได้ลำดับกิจกรรมการสอนการเขียนดังนี้

1.การคัดลอก (copying) เป็นกิจกรรมที่ต้องการฝึกการเขียนให้ผู้เรียนอย่างง่าย ๆ ที่สุดโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความการสะกด คำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนการเขียนขึ้นต้นประโยคด้วยอักษรพิมพ์ใหญ่

2.การเติมคำให้สมบูรณ์ (gap filling) เป็นการฝึกการเขียนที่ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถว่าการคัดลอก วิธีการเติมคำให้สมบูรณ์นี้อาจทำในลักษณะดังนี้คือ ครูผู้สอนนำเอาข้อความให้ผู้เรียนอ่าน 2-3 ครั้งก่อน หลังจากนั้นตัดคำใดคำหนึ่งในข้อความนั้นทิ้งไปแล้วให้ผู้เรียนใช้ความสามารถในการหาคำเติมในข้อความนั้นให้สมบูรณ์

3.การเขียนเรียงความให้อยู่ในกรอบที่กำหนดให้ (controlled composition frame) เป็นการฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้ผู้เรียนเลือกเอาส่วนต่างๆ ของภาษามารวมกันให้เป็นประโยคและข้อความนั่นเอง ครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำต่าง ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำเหล่านั้นอยู่ในรูปตาราง เช่น ให้ประธาน และกริยาหลายๆ ตัว เป็นต้น ผู้เรียนต้องเลือกคำเหล่านี้มาผูกเข้าเป็นประโยคที่สื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับภาษา

จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนของการฝึกทักษะการเขียนนั้น จะเริ่มฝึกกิจกรรมการเขียนอย่างง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์และรูปประโยค เกิดความคงทนในความรู้ เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด นำไปสู่ระดับการเขียนที่ยากขึ้น นอกจากนั้น ผู้เรียนต้องเรียนรู้คำศัพท์ การแต่งประโยคง่ายๆ ที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อนไปสู่ประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ที่ซับซ้อนขึ้น จากนั้นผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกหัดให้เขียนเป็นเรื่องราวโดยมีครูเป็นผู้วางโครงเรื่องและให้ข้อเสนอแนะ เมื่อผู้เรียนมีทักษะทางการเขียนตามที่ฝึกมาแล้ว ก็จะลงมือเขียนเรื่องราวในหัวข้อที่กำหนดให้ หรือเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ และให้ความอิสระแก่ผู้เรียนในการแสดงทвор斯基ต่างๆ ในงานเขียนของตน

4.3 ลักษณะกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียน

Raimes (1984, p.24-82) ได้เสนอกิจกรรมการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ดังนี้

1.การใช้รูปภาพ ให้ผู้เรียนเขียนโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อ เช่น ภาพการ์ตูน ภาพโปสเตอร์ภาพจากหนังสือนิตยสาร เป็นต้น

2.การให้ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น ไดอะแกรม ตาราง กราฟ และแผนภูมิ และใช้เป็นข้อมูลในการเรียบเรียงให้ต่อเนื่องเน้นเรื่องราว

3.ให้ผู้เรียนอ่านเรื่อง และเขียนโดยใช้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่านให้เป็นเรื่องราว

4. การให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะในลักษณะต่างๆ เช่น การระดมสมอง (brainstorming) เป็นการระดมความคิดจากเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว โดยการกำหนดเรื่อง และคำแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันเรียบเรียงคำเป็นรูปประโยค นำไปสู่เนื้อหาที่สมบูรณ์การเขียนอภิปรายตามที่กำหนด (guided discussion) ครูกำหนดรูปคำศัพท์และประโยคพร้อม guideline ให้ผู้เรียนปรึกษาและช่วยกันเขียนการสัมภาษณ์ (interview) เป็นการให้ผู้เรียนสัมภาษณ์ จดบันทึกสิ่งที่สัมภาษณ์ แล้วนำมาเขียนรายงาน การเขียนตามคำบอก (dictation) การเขียนจากเรื่องที่ครูกำหนด (dicto-comp) ผู้เรียนช่วยกันเขียนเรื่องจากสิ่งที่ได้ฟังจากครู (note-taking) ผู้เรียนเขียนบันทึกสั้น ๆ เฉพาะใจความสำคัญ สรุปความคิดเห็นและอภิปรายการเขียนต่อเรื่องที่กำหนดให้ (story-telling) ให้ผู้เรียนเขียนเรื่องให้จบจากเรื่องที่ครูเล่าให้ฟัง และการให้ผู้เรียนฝึกเขียนเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวันเช่นการเขียนเรื่องเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม กีฬา นันทนาการ เป็นต้น

พิทวัสย์ โกวิทวาท (2537, น.52-57) ได้อธิบายลักษณะของกิจกรรมการเขียนจากง่ายไปหายาก ไว้ดังนี้

- 1.การคัดลอก (copying exercise) เป็นการคัดลอกที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อเตือนความจำที่กำหนดให้และวาดภาพประกอบ ลอกประโยคคำถาม คำตอบให้อ่านข้อความแล้วเลือกเขียนคำตอบที่ชอบที่สุด จับคู่ประโยคกับภาพให้ถูกต้องแล้วลอกประโยคให้ตรงกับภาพ
- 2.การเติมคำให้สมบูรณ์ (completion exercise) เลือกคำ ข้อความ หรือเรื่องราวที่มีความหมายให้ผู้เรียนเติมในประโยคหรือเนื้อเรื่องให้สมบูรณ์และมีความหมาย
- 3.การใช้ภาพประกอบการเขียน (techniques in using pictures) การจัดเตรียมคำศัพท์และประโยค และภาพหลายภาพเพื่อแสดงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน แล้วเขียนบรรยายภาพตามความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน
- 4.การใช้ข้อมูลจากตารางประกอบการเขียน การเขียนโดยใช้ข้อมูลเป็นการเขียนโดยมีกรอบบังคับที่ใช้คำศัพท์และรูปประโยคในวงจำกัด โดยให้ข้อมูลกับผู้เรียน เพื่อฝึกเขียน
- 5.การพูดปากเปล่า (reinforce oral work) โดยใช้แรงกระตุ้นให้อยากเขียน เช่น เขียนคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติ เขียนจดหมายสั้น ๆ อย่างไม่เป็นทางการ
- 6.การใช้คำถามเพื่อเสริมการเขียน (question and answer) เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เรียนเขียนตอบควรเป็นเรื่องส่วนตัวหรือกิจวัตรประจำวัน ความสนใจ งานอดิเรก หรือถามเรื่องราวหลังการอ่าน
- 7.การเขียนโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ (using all language skills) ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทั้งสี่คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้เกิดการทำกิจกรรมที่เป็นลูกโซ่ เช่น ยกตัวอย่าง

บทสนทนาให้ผู้เรียนอ่าน จากนั้นเลือกหัวข้อให้เขียน แบ่งกลุ่มระดมพลังสมองเขียนแสดงความคิดเห็น แล้วนำมาเปรียบเทียบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเครื่องหมายวรรคตอน ฟังครูอ่านอีกครั้งแล้วตรวจสอบความถูกต้องแก้ไขให้สมบูรณ์แบบ

8. การเขียนตามกรอบที่กำหนดให้ (controlled-writing) เป็นการเขียนพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเขียนเรียงความแบบอิสระนักเรียนจะได้ฝึกการใช้คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการแต่งประโยค การตอบคำถาม การเขียนเรื่องสั้นๆตามกรอบที่กำหนดให้ การเติมคำให้ได้เรื่องราวที่สมบูรณ์

แนวทางในการจัดกิจกรรมการเขียนมีหลากหลายรูปแบบ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนควรเลือกกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียนและลักษณะงานเขียนในระดับต่างๆ เช่นระดับคำศัพท์จะใช้กิจกรรม เขียนตามคำบอก เติมคำ การใช้ภาพประกอบการเขียน ระดับประโยคจะใช้กิจกรรมการคัดลอก ข้อมูลจากตาราง การใช้คำถามเพื่อเสริมการเขียน การเขียนเนื้อเรื่อง เขียนเรื่องจากภาพ ข้อมูลกราฟ ตาราง เขียนตามกรอบที่กำหนดให้ จากลักษณะการจัดกิจกรรมดังกล่าวมาข้างต้น เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจในกิจกรรมการเขียนยิ่งขึ้น เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องด้านการเขียนในระดับพื้นฐานที่มีครูผู้สอนคอยให้คำชี้แนะ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่ครูกำหนดในกระบวนการเรียนรู้ หากครูผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน และใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านการเขียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นการปูพื้นฐานของทักษะการเขียนไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

4.4 การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน

การวัดและการประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสอนทักษะการเขียน เพราะเป็นขั้นตอนที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของผลงาน หรือความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนการสอน เมื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการประเมินผลก็ต้องมุ่งวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียน การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นสามารถทำได้หลายวิธีด้วยกันโดยการทดสอบหรือไม่ทดสอบก็ได้ การวัด และประเมินโดยไม่มี การทดสอบทำได้โดยสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน เช่น ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน ความร่วมมือในการทำกิจกรรมความ

รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งประเมินจากการทำ แบบฝึกหัดความถูกต้องของการเขียน คำศัพท์และประโยค เป็นต้น

สุดศิริ สิริคุณ (2543, น.14) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลความสามารถทางการเขียนส่วนใหญ่จะเน้นการวัดและประเมินจากองค์ประกอบที่สำคัญทางภาษา ได้แก่เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และกลไกในการเขียนและมีการเสนอเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมการตรวจให้คะแนนงานเขียนมากที่สุดในการตรวจให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 3 รูปแบบ คือ

1.การตรวจโดยการวิเคราะห์ (Analytic Method) เป็นการตรวจโดยการแยกคะแนนเป็นส่วน ๆ ตามองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษ การกำหนดน้ำหนักของคะแนนของแต่ละองค์ประกอบขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้เรียน

2.การตรวจโดยอาศัยความประทับใจ (Impression Method) เป็นการตรวจที่ใช้ความรู้สึกของผู้ตรวจเป็นเครื่องตัดสิน

3.การตรวจโดยภาพรวม (Holistic Method) จะเน้นความสำคัญของการสื่อความหมายข้อผิดพลาดด้านกลไกที่เป็นจุดย่อย ๆ และรบกวนการสื่อสารเพียงเล็กน้อยจะถูกหักคะแนนน้อยมาก

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.197-199) การวัดและการประเมินผลโดยการทดสอบความสามารถในการสื่อความหมายจะใช้หลักการทดสอบที่เน้นหน้าที่การสื่อความหมายในภาษา (Communicative Function) ไม่ใช่กฎเกณฑ์ของภาษา (Language Pattern) ในการสร้างแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียนและสามารถประเมินได้โดยไม่ต้องมีคำตอบที่ตายตัว เรียกว่าคำตอบแบบอัตนัย (Subject) การทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมุ่งไปที่ความเหมาะสมในการใช้ภาษา (Appropriacy) มากกว่าความถูกต้องทางภาษา (Correctness) จึงเป็นการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา (Performance) ไม่ใช่การทดสอบความรู้ทางภาษา (Cognition) นอกจากนี้การทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ (Criterion - Reference) เช่น ประเมินออกมาว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในช่วงใด หรือระดับใด ซึ่งความสามารถในการเขียนแต่ละขั้นสามารถอธิบายได้ว่างานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างไรไม่ใช่ประเมินว่าผู้เรียนผ่านการทดสอบได้เป็นอันดับที่เท่าไร ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่ทราบความสามารถที่แท้จริงของตนเองว่ามีแค่ไหนเพียงใด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเขียนนั้นควรใช้แบบทดสอบแบบอัตนัยในการประเมินความสามารถทางการเขียนของนักเรียน เพราะนักเรียนได้ลงมือเขียนจริง และจะทำให้เกิดกระบวนการคิดด้วยตนเอง แล้วแสดงออกมาเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการใช้ภาษา หรืออาจวัดทางอ้อมได้โดยการใช้แบบทดสอบวัดความรู้ในด้านต่าง ๆ เฉพาะด้านการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมภายหลัง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

วันลิดา มาตรา (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดสมองเป็นฐานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.59 / 88.99 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐานเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มัทสา ใจสว่าง (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน การอ่านการเขียนอักษรรครบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านการเขียนอักษรรครบ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.94/83.92 แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7789 หมายความว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 77.89 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความคงทนในการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านการเขียนอักษรรครบ ด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน พบว่า นักเรียนมีความคงทนหลังเรียนได้ทั้งหมดและมีความก้าวหน้าในการเรียนมากขึ้น

เลขา มากสังข์ (2556) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียน ที่เรียนจากการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามประเภททั้งด้านความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ อยู่ในระดับดีทั้งหมด และพฤติกรรมการเรียนระหว่างเรียนของนักเรียนในด้านความสนใจกระตือรือร้นในการเรียนและการถาม-ตอบในชั้นเรียนเพิ่มขึ้นจากทุกครั้งที่ทำการสังเกตโดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดีเช่นกัน

คำเพียร ชูเดช (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ดี ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐานนี้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้แพร่หลายต่อไป

อัญชลี เฟื่องฟูชาติ (2552) ได้ทำวิจัยเรื่อง การส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน ได้ผลการวิจัยว่าหลักการเรียนรู้ใช้สมองเป็นฐานมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

นักวิจัยต่างประเทศหลายท่านก็ได้ให้ความสนใจวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

Weimer (2008) ได้ศึกษาประโยชน์ของการจัดการเรียน การสอนแบบใช้สมองเป็นฐานสำหรับนักเรียน การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนและมีความคงทนในการเรียนรู้ นักเรียนสามารถทราบได้ว่าเขากำลังเรียนอะไร สามารถนำความรู้ มาใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเข้าใจในประสบการณ์ชีวิต โดยใช้นักเรียนจำนวน 181 คน ครูจำนวน

8 คน โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การสังเกตในห้องเรียนและการสำรวจครูที่มีประสบการณ์การสอน โดยสอบถามอารมณ์และความรู้สึก ผลปรากฏว่านักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมแบบใช้สมองเป็นฐาน และครูจำนวน 6 คน ใน 8 คนบอกว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ และประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนทำให้ง่ายต่อการพัฒนาการสอน และการจัดกิจกรรมแบบใช้สมองเป็นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูที่ต้องวางแผนการพัฒนาและดำเนินการเพื่อช่วยเหลือต่อไป

Hoge (2003, p.3884-A) ได้วิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ ตามแนว Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้น เป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี อย่างไรก็ตามรูปแบบการสอนที่พบเสมอๆ คือการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนโดยการเรียนรู้แบบท่องจำ จึงทำวิจัยในชั้นเรียนที่นำแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองและความสามารถในการอ่านออกเขียนได้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูอนุบาลได้ใช้ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองในการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนชั้นประถมศึกษาให้อ่านออกเขียนได้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัดสภาพและฝึกหัดให้นักเรียนพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามธรรมชาติ และเป็นการเรียนที่ส่งเสริมสมองทุกส่วนไปพร้อม ๆ กัน โดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่ช้า ย่ำทวน ให้เกิดการเรียนรู้และจำได้แม่นยำ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะด้านการเขียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้ ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเลือกทำการศึกษาค้นคว้าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาไทยเรื่องการพัฒนาการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเรื่องการเขียนให้ถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning : BBL) กับแบบปกติได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.แบบแผนการวิจัย
- 3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4.การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 5.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 6.การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 6 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 335 คน ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและลักษณะของนักเรียนคล้ายคลึงกันดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คน)
โรงเรียนวัดแหลมใต้	63
โรงเรียนพระยาศรีสุนทรโวหาร	58
โรงเรียนวัดแจ้ง	43
โรงเรียนวัดโพธิ์	56
โรงเรียนวัดบางมะเฟือง	57
โรงเรียนวัดสัมปทวน	58
รวม	335

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดสัมปทวน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (simple sampling) ด้วยการจับสลากโรงเรียนจาก 6 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากนั้นสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เพื่อสุ่มห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 เป็นกลุ่มทดลองส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มควบคุม

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Two-Group Static Design ของ (ชูศรี วงศ์รัตนะ & องอาจ นัยพัฒน์, 2551, น.36) ดังตาราง 4

ตาราง 4 แบบแผนการวิจัย

ตารางที่ 3.2 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂
C	T ₁	-	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

C แทน กลุ่มควบคุม

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain – Based Learning: BBL)

T₁ แทน การสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

T₂ แทน การสอบหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

2.แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบปกติ

3.แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain Based Learning)

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียน
เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและ
รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วิเคราะห์รายละเอียดตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียน
มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน
รูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เพื่อ
นำมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้
กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียน
รายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 จัดเนื้อหาของการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อ
ความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้น
คว้าอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย 5 เรื่อง ดังนี้ (1) การเขียนบรรยายจากภาพ (2) การ

เขียนบันทึกประจำวัน (3) การเขียนนิทาน (4) การเขียนจดหมายลาครู (5) การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 2 เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน (1) จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 3 เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน (2) จำนวน 1 คาบ

แผนที่ 4 เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 5 เรื่อง การเขียนนิทาน (1) จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 6 เรื่อง การเขียนนิทาน (2) จำนวน 1 คาบ

แผนที่ 7 เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน 2 คาบ

ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วยมาตรฐานและตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ
สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
โดยกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมสมอง 2) ขั้นเชื่อมโยงความรู้ 3) ขั้น
แลกเปลี่ยนความรู้ 4) ขั้นสรุปความรู้ และ 5) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท
พิจารณาตรวจสอบและข้อเสนอแนะ ดำเนินการปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
และการสอนจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.9 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และขั้นตอนการทำ
กิจกรรม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าระหว่าง 0.67- 1.00 แล้วแก้ไข
ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการวิจัย

2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบปกติมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วิเคราะห์รายละเอียดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 จัดเนื้อหาของการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย 5 เรื่อง ดังนี้ (1) การเขียนบรรยายจากภาพ (2) การเขียนบันทึกประจำวัน (3) การเขียนนิทาน (4) การเขียนจดหมายลาครู (5) การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน รวมทั้งสิ้น 12 คาบ ดังนี้

แผนที่ 1 เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 2 เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน (1) จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 3 เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน (2) จำนวน 1 คาบ

แผนที่ 4 เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 5 เรื่อง การเขียนนิทาน (1) จำนวน 2 คาบ

แผนที่ 6 เรื่อง การเขียนนิทาน (2) จำนวน 1 คาบ

แผนที่ 7 เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการ จำนวน 2 คาบ

ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วยมาตรฐานและตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

และกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ และ
ขั้นสรุป

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท
พิจารณาตรวจสอบและข้อเสนอแนะ ดำเนินการปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จำนวน 3 ท่าน ได้แก่
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ
ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

1.9 นำผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนี
ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และขั้นตอนการทำ
กิจกรรม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าระหว่าง 0.67- 1.00 แล้วแก้ไข
ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ในการวิจัย

3. แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะการเขียนและการประเมินทักษะการ
เขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบของแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รายละเอียดดังตาราง

ตาราง 5 วิเคราะห์ข้อสอบของแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

ทักษะการเขียน	จำนวน (ข้อ)	
	สร้าง	ใช้
1) การเขียนบรรยายจากภาพ	2	1
2) การเขียนบันทึกประจำวัน	2	1
3) การเขียนนิทาน	2	1
4) การเขียนจดหมายลาครู	2	1
5) การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	2	1
รวม	10	5

3.4 นำตารางวิเคราะห์ข้อสอบเสนออาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโทพิจารณา
ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.5 สร้างแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่
3 ซึ่งเป็นแบบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 10 ข้อ เพื่อคัดเลือกมาใช้จริง จำนวน 5 ข้อ

3.6 นำแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผลจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบ
ความสอดคล้องของข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ละความถูกต้องด้านภาษา โดยพิจารณา
ตามเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้

ให้คะแนน -1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมบ่งชี้

โดยนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาทำการวิเคราะห์ค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (IOC) เป็นรายข้อโดยคัดข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.67- 1.00มาใช้

3.7 นำแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดพิมพ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนวัดสัมปทวน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียนมาแล้ว

3.8 นำแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ประยুক্তีใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Scores)

ตาราง 6 ตัวอย่างเกณฑ์การให้คะแนน (Rubric Scores) ทักษะการเขียน ด้านการเขียนบรรยายจากภาพ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง	1. ชื่อเรื่องสอดคล้องกับภาพ 2. ลำดับความสัมพันธ์ต่อเนื่อง 3. สื่อความหมายได้ครอบคลุม 4. ข้อความ/ประโยค/วลีถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. การเขียนเรื่อง	1. สอดคล้องกับภาพ 2. ตรงประเด็น 3. มีความสัมพันธ์กัน 4. มีเนื้อหาที่แสดงจินตนาการ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. สาระที่เกิดจากจินตนาการ	1. ได้สาระ 2. มีความต่อเนื่อง 3. มีความคิดเชิงบวก 4. มีความเป็นไปได้	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด
4. การใช้ภาษา	1. การเลือกใช้คำได้ถูกต้องตามกาลเทศะ 2. เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง 3. เขียนเว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 4. ใช้คำสุภาพ 5. ไม่ใช้ภาษาพูดหรือภาษาถิ่น	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 1 ข้อ
5. การเขียนสะกดคำ	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนสะกดคำ ผิด 1 – 2 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 3 – 4 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 5 – 6 คำ	เขียนสะกดคำ ผิด 7 คำขึ้นไป

3.9 นำคะแนนทักษะการเขียนมาวิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการเขียน โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากง่าย 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

3.10 นำคะแนนทักษะการเขียนของข้อคำถามที่คัดเลือกไว้เป็นแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบ

วัดทักษะการเขียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.99)

3.11 นำแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ในการวิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.ขอความร่วมมือกับโรงเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ โดยผู้วิจัย ดำเนินการสอน ทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

2. วัดทักษะการเขียนด้วยแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้เวลา 2 คาบ เป็นเวลา 50 นาที

3.ดำเนินการสอนซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้เวลาสอน กลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที

4.เมื่อการดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ทำการวัดทักษะการเขียนด้วยแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยใช้เวลา 2 คาบ เป็นเวลา 50 นาที

5.ตรวจให้คะแนนแบบวัดทักษะการเขียนที่ได้จากข้อ 2 และข้อ 4 ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเที่ยงตรง (IOC) เพื่อหาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2547, น.169)

$$\text{สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

$$\text{IOC} = \text{ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)}$$

$$\begin{aligned} R &= \text{คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ} \\ N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \end{aligned}$$

2. การหาค่าความยากง่าย (p) และการหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้สูตร ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2548, น.96-97)

$$P = \frac{P_H + P_L}{2n}$$

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่าย

R แทน ค่าอำนาจจำแนก

P แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

P แทน จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

n แทน จำนวนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

99) 3. การหาค่าความเชื่อมั่น ของครอนบาค ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งหมด

$\sum S_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์

1.1 การหาค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตรดังนี้ (ถาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, น.149)

สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูล

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550, น.163)

สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ค่าสังเกตของข้อมูล

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม โดยใช้ Independent Samples t-test มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.107)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะเปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมี

นัยสำคัญ

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2

n_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 1

n_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ 2

2.2 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้ Dependent Samples t-test มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.109)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน(Brain – Based Learning : BBL) กับแบบปกติ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน(Brain – Based Learning : BBL) กับแบบปกติ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดสัมปทวน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 29 คน

**ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็น
ฐาน**

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ระหว่างก่อนเรียนและหลัง
เรียน แสดงดังตารางที่ 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

ทักษะการเขียน	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	SD	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	29	33.07	47.24	3.64	28	36.66*	.000
หลังเรียน	29	57.19	81.07	1.35			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน
เท่ากับ 33.07 คิดเป็นร้อยละ 47.24 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 57.19 คิดเป็นร้อยละ 81.07
และจากการทดสอบสถิติที่ (t test Dependent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมอง
เป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการ
วิจัย (t = 36.66, p = .000)

**ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ**

ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน แสดงดัง
ตารางที่ 8

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ทักษะการเขียน	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	SD	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	29	31.52	45.03	1.18	28	54.78*	.000
หลังเรียน	29	55.76	79.66	2.29			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 31.52 คิด
เป็นร้อยละ 45.03 และค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 55.76 คิดเป็นร้อยละ 79.66 และจากการ
ทดสอบสถิติที่ (t test Dependent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย (t = 54.78, p = .000)

**ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน(Brain – Based
Learning : BBL) กับแบบปกติ**

ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน(Brain – Based Learning :
BBL) กับแบบปกติ แสดงดังตารางที่ 9

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การจัดการเรียนรู้	n	$\bar{X}$	ร้อยละ	SD	df	t	Sig.
แบบใช้สมองเป็นฐาน	29	57.19	81.07	1.35	56	4.23*	.000
แบบปกติ	29	55.76	79.66	2.29			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 57.19 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 81.07 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 55.76 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 79.66 และจากการทดสอบสถิติที่ (t test Independent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย (t = 4.23, p = .000)

จากการจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้พบจุดเด่น และจุดด้อยของการจัดการเรียนรู้นี้

จุดเด่น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมดี มีความสุข สนุกสนาน ในการทำกิจกรรมให้ความร่วมมือ และมีความกระตือรือร้น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

แบบฝึกหัดแบบใหม่ๆ อยู่เสมอ อีกทั้งการทำงานร่วมกับเพื่อน ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีความสามัคคีกัน การแบ่งกลุ่มเพื่อแข่งขันและช่วยกันทำกิจกรรม การเรียนการสอนแบบใหม่ เพื่อพัฒนาฝึกทักษะการเขียนแต่งประโยค เรื่องราวที่แปลกใหม่ กล้าที่จะแสดงออก กล้าที่จะถาม เมื่อสงสัย ฝึกให้มีความคิดสร้างสรรค์ และแสดงสิ่งที่คิดที่แปลกใหม่ออกมา การฝึกทักษะการเขียนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา รู้จักคำศัพท์มากขึ้น สามารถเขียนประโยคได้หลากหลายรูปแบบ สามารถเขียนเล่าเรื่อง เขียนนิทานให้จบได้ มีความชอบในการเขียนมากขึ้น มีความพยายามใช้ความคิด เขียน และตั้งใจอ่านใบความรู้ ตั้งใจในการทำใบงานที่มอบหมายให้ทำในแต่ละครั้งถึงใบงานนั้นจะมีความยากแต่ทุกคนพยายามครุพยายามให้นักเรียนคนที่เขียนไม่ได้โดยการเรียกมา สะกดกับครูและพยายามกระตุ้นความคิดในตัวเด็กเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ให้เกิดจากใบงาน ผู้วิจัยได้จัดทำกิจกรรมที่หลากหลายทั้งการเล่นนิทาน การเขียนบันทึก และการเขียนเล่าเรื่องตามจินตนาการ ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเข้าร่วมทำกิจกรรม มีความมุ่งมั่น สามัคคีในการช่วยกันค้นหาคำตอบ มีความมั่นใจ และกล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งจากการสังเกตในขณะทำการทดลองจะพบว่า ผู้เรียนมีการเสนอกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนแบบต่างๆ ที่ตนเองชอบให้ผู้สอนนำมาใช้ทำกิจกรรมเสมอ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชอบในกิจกรรมที่มีการแข่งขันและร่วมแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนๆ ในห้องเรียนเป็น อาจเป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกได้ร่วมได้แลกเปลี่ยน และกระตุ้นการจดจำในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

กลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ตั้งใจทำงานกลุ่มดี ร่วมกันแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออกทางความคิดมากขึ้น และแลกเปลี่ยนความคิดอย่างสนุกสนาน มีการวางแผนในการทำงาน และร่วมกันทำงานจนสำเร็จโดยเฉพาะเมื่อมีการแข่งขัน และให้รางวัล จะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และร่วมมือกันทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเปลี่ยนแรงเสริมหลายๆ รูปแบบ เช่น ให้คะแนนกลุ่ม ให้คำชมเชย และการสะสมคะแนน ผู้วิจัยก็จะมีรางวัลมาแจกและหากกลุ่มใดหรือผู้เรียนคนใดทำคะแนนรวมได้สูงที่สุด ผู้วิจัยก็จะแจกรางวัลให้ การใช้ภาษาไทยในการฝึกทักษะการเขียน บางคนมักเขียนหนังสือตลกเล่นเขียนเป็นภาษาบ้าน ๆ และเขียนหนังสือผิด ผู้วิจัยแก้ไขโดย แนะนำให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เรียกมาสะกด หรือให้นักเรียนได้ไปค้นคว้าที่ห้องสมุด เพื่อนช่วยเพื่อนโดยให้คนที่ทำเสร็จแล้วไปช่วยเพื่อนที่ยังไม่เสร็จ และฝึกพัฒนาทักษะการเขียน ฝึกใช้คำศัพท์ภาษาไทย และฝึกเขียนคำศัพท์ แนะนำผู้เรียนให้แก้คำที่เขียนผิดให้ถูกต้อง

ด้านความแตกต่างของสติปัญญานักเรียนที่เรียนแบบปกติ มักจะทำใบกิจกรรมไม่ค่อยได้ และเกิดความรู้สึกท้อ โดยเฉพาะใบกิจกรรมที่มีการฝึกทักษะการเขียนแต่งประโยค เขียนเล่าเรื่อง และเขียนนิทาน โดยจะให้เหตุผลว่าคิดไม่ออก ผู้วิจัยให้กำลังใจและช่วยให้คำแนะนำโดย

บอกว่าให้ลองพยายามนึกถึงสิ่งที่นักเรียนชอบ และให้ความสนใจ ให้ทำจนสุดความสามารถไม่ต้องกลัวว่าจะถูกหรือผิด ผู้วิจัยให้คำแนะนำในการทำใบงานซึ่งสิ่งที่พบก็คือ นักเรียนกล้าที่จะซักถาม พูดคุยกล้าแสดงความคิดเห็น เมื่อไม่เข้าใจกับผู้วิจัยมากขึ้น ด้านพฤติกรรมของผู้เรียนบางคนแสดงความเบื่อหน่ายที่จะฝึกทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนความเรียงยาวๆ เช่น การฝึกทักษะการเขียนเรื่องจากภาพ และการเขียนนิทาน และการเขียนจดหมาย

จุดด้อย นักเรียนบางคนแสดงความเบื่อหน่ายโดยเฉพาะการเขียนความเรียงยาวๆ การเขียนเรื่องจากภาพการเขียนนิทาน ผู้วิจัยแก้ไขด้วยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะของนักเรียน คอยพูดคุย ซักถาม และให้กำลังใจ คอยให้คำชมเชย แจกรางวัลกับนักเรียนที่เขียนคำศัพท์ถูกต้อง และมีจินตนาการด้านความคิด ในการฝึกทักษะการเขียนเล่านิทานออกมาได้ดีพร้อมทั้งนำเสนอผลงานของนักเรียนที่เขียนถูกต้อง เขียนเล่าเรื่องได้ดี ทั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางความคิดได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้นักเรียนเกิดจินตนาการรัก และมีความพยายามฝึกฝน พัฒนาทักษะในการเขียน ผู้วิจัยส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และทำกิจกรรมการเขียนแบบต่างๆ รวมถึงการเลือกใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด กล้าแสดงออกมีจินตนาการฝึกทักษะในการเขียนต่อไป

จากการดำเนินการแผนการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน การสอนเพื่อพัฒนาความสามารถทักษะในการเขียน ผู้วิจัยจึงมีการประเมินผลทบทวนแผนการจัดการเรียนการสอนที่วางไว้ก่อนการสอนระหว่างการสอน และหลังการสอน เมื่อพบข้อบกพร่องหรือปัญหาที่สามารถแก้ไขจากการสอนแต่ละครั้ง ก็เป็นประโยชน์ในการวางแผนการสอนครั้งต่อไป ซึ่งการสอนพัฒนาทักษะเขียนนั้น เป็นเรื่องที่ค่อนข้างซับซ้อนสำหรับนักเรียน ดังนั้นจึงควรให้เวลาในการทำกิจกรรมแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความตั้งใจสนใจอยากมีส่วนร่วมในการอ่านใบความรู้ ทำใบงาน กิจกรรมฝึกทักษะการเขียนแบบต่าง ๆ และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม มีความพยายามในการเขียน มีจินตนาการที่จะเขียนให้สำเร็จส่งผลให้การจัดกิจกรรมแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบใช้สมองเป็นฐาน: เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) กับการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนศึกษาและผลของการศึกษารูปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน กับการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติมีทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานมีทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 6

โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 335 คน ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมและลักษณะของนักเรียนคล้ายคลึงกัน

ตาราง 10 จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คน)
โรงเรียนวัดแหลมใต้	63
โรงเรียนพระยาศรีสุนทรโวหาร	58
โรงเรียนวัดแจ้ง	43
โรงเรียนวัดโพธิ์	56
โรงเรียนวัดบางมะเฟือง	57
โรงเรียนวัดสัมปทวน	58
รวม	335

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดสัมปทวน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (simple sampling) ด้วยการจับสลากโรงเรียนจาก 6 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดฉะเชิงเทรา จากนั้นสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เพื่อสุ่มห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 เป็นกลุ่มทดลองส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 เป็นกลุ่มควบคุม

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 2 การเขียนมาตรฐาน

ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.3/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด ท 2.1 ป.3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ชัดเจน

ท 2.1 ป.3/3 เขียนบันทึกประจำวัน ท 2.1 ป.3/4 เขียนจดหมายลาครู ท 2.1 ป.3/5 เขียนเรื่องตามจินตนาการ ท 2.1 ป.3/6 มีมารยาทในการเขียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 14 คาบละ 50 นาที ประกอบด้วย การทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ การทดลองสอน 12 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain - Based Learning) 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการดังนี้ 1) วัดทักษะการเขียนด้วยแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้เวลา 2 คาบ เป็นเวลา 50 นาที 2) ดำเนินการสอนซึ่งผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้เวลาสอน กลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 50 นาที 3) เมื่อการดำเนินการสอนเสร็จสิ้นทำการวัดทักษะการเขียนด้วยแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยใช้เวลา 2 คาบ เป็นเวลา 50 นาที 4) ตรวจวิเคราะห์คะแนนแบบวัดทักษะการเขียนแล้วนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ดังนี้ วิเคราะห์ 1) ค่าความเที่ยงตรง (IOC) เพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ค่าความยากง่าย (p) และการหาค่าอำนาจจำแนก (r) 3) ค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค และวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ดังนี้ วิเคราะห์ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสองกลุ่ม โดยใช้ Dependent Samples t-test และ Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นเตรียมสมอง 2) ขั้นเชื่อมโยงความรู้ 3) ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ 4) ขั้นสรุปความรู้ และ 5) ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้น ดังนี้

1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ขั้นสรุปโดยเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 รูปแบบมีดังนี้ (1) การเขียนบรรยายจากภาพ (2) การเขียนบันทึกประจำวัน (3) การเขียนนิทาน (4) การเขียนจดหมายลาครู (5) การเขียนเรื่องตามจินตนาการ

ผลการวิจัยตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 33.07 คิดเป็นร้อยละ 47.24 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 57.19 คิดเป็นร้อยละ 81.07 และจากการทดสอบสถิติที (t-test Dependent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 36.66, p = .000$)

2. คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 31.52 คิดเป็นร้อยละ 45.03 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 55.76 คิดเป็นร้อยละ 79.66 และจากการทดสอบสถิติที (t-test Dependent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 54.78, p = .000$)

3.ทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 57.19 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 81.07 ส่วนนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 55.76 (คะแนนเต็ม 70 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 79.66 และจากการทดสอบสถิติที่ (t -test Independent) พบว่า คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานการวิจัย ($t = 4.23, p = .000$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน กับการเรียนรู้แบบปกติ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียน โดยครูกระตุ้นให้เกิดความสนใจด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การทายปัญหา ชักถาม ทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เป็นต้น ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้วยวิธีต่างๆ เช่น ครูเสนอบทเรียนใหม่โดยสนทนา ชักถาม แล้วให้นักเรียนศึกษาในบทเรียนหรือหนังสือเสริมบทเรียน หลังจากนั้นร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน เช่น ดำเนินการทดลอง การอภิปราย การนำเสนอผลการทดลอง และขั้นที่ 3 ขั้นสรุปผล เป็นการสรุปเนื้อหาหลักและความคิดรวบยอดของบทเรียนโดยครูเลือกใช้กิจกรรมสรุปในลักษณะต่างๆ เช่น ให้นักเรียนรายงานผลหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ทดลองร่วมกัน การสังเกตและการตอบคำถาม การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเป็นการตรวจสอบพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์ของการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, น.2) สอดคล้องกับแนวคิดของ (ทิตนา แหมมณี, 2553) ที่ว่าการสอนแบบปกติช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการพูดบอกเล่า

อธิบายให้ผู้เรียนได้ซักถาม แล้วประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นการสอนที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไป และสอดคล้องกับ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ที่ว่าการสอนแบบปกติเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่างๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตรงตามจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้ มีลำดับขั้นกิจกรรม หรือประสบการณ์เริ่มตั้งแต่ง่ายไปหายากให้เห็นเป็นลำดับ และที่สำคัญคือผู้สอนสามารถปฏิบัติได้จริง

2.คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนรู้เรื่องการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีเนื้อหาที่ต้องใช้การจินตนาการที่ซับซ้อนพอสมควรจึงต้องอาศัยวิธีการเรียนไปพร้อมกับการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำกิจกรรมที่หลากหลายทั้งการแข่งขันการเล่านิทานการเขียนบันทึกและการเขียนเล่าเรื่องตามจินตนาการ นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเข้าร่วมทำกิจกรรมมีความมุ่งมั่นสามัคคีในการช่วยกันค้นหาคำตอบมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกมากขึ้น ซึ่งจากการสังเกตในขณะทำการทดลองจะพบว่าผู้เรียนมีการเสนอกิจกรรมที่ตนเองชอบให้ผู้สอนนำมาใช้ทำกิจกรรมเสนอแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนชอบในกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นพิเศษอาจเป็นเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่สนุกและกระตุ้นการจดจำในการเขียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Campbell & J, 1978) ที่กล่าวว่าทักษะการเขียนจะสามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยการได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอกตัวเด็ก ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อและให้โอกาสแก่เด็กได้เผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องแก้ปัญหา ให้โอกาสเด็กได้คิดค้นหรือริเริ่มสิ่งใหม่ๆ แปลกๆ คิดและเขียนผลิตผลงานออกมาจากความคิดของตนเองและสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ญาณิศา พึ่งเกตุ, 2557, น.87) ศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพตามทฤษฎีความสามารถแห่งตน เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายและเกิดการพัฒนาจากกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้สมองเป็นฐานควรคำนึงถึงกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของผู้เรียนที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (คำเพียร ชูเดช, 2553) ที่ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบใช้สมองเป็นฐานผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบใช้สมอง

เป็นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ดี

3.คะแนนทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนวัยนี้ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานนั้นจะสนับสนุนให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้ข้อมูลพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ผ่านการรับรู้ และเผชิญสถานการณ์จริงที่น่าสนใจนำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่อย่างเข้าใจ และมีความชื่นชอบในกิจกรรมที่สอดคล้องกับนักเรียนอีกทางหนึ่ง จึงเป็นเงื่อนไขที่ส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ (Cain R.N. & Cain G, 2005) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐานนั้น สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในบริบทที่หลากหลายทั้งในด้านการสร้างแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนการมีภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสม และการใช้สมรรถนะทางสังคมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองร่วมมือกับผู้อื่น เพื่อทำงานที่สนใจให้สำเร็จผู้เรียนจะเรียนด้วยความตื่นตัว และรู้สึกผ่อนคลายมีการไตร่ตรองในความรู้ที่ซับซ้อนผ่านการลงมือปฏิบัติ และปรับใช้ความรู้เพื่อแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงในขณะที่กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายสอดคล้องกับกรอบบทบาทหน้าที่ของสมองทั้งสองซีกโดยให้ผู้เรียนสัมผัสกับสถานการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองในลักษณะที่มีความเป็นอิสระได้รับการจูงใจ จากเหตุการณ์ที่น่าสนใจในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และปัจจัยดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพได้ผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วันลิดา มาตราข, 2556) ที่ได้พัฒนาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สมองเป็นฐาน เรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1) ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้ผสมผสานเป็นฐาน ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทันที เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผสมผสานเป็นฐาน ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนมีความเหมาะสม ทำให้สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

2) ผู้สอนที่จะนำหลักการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผสมผสานเป็นฐาน ไปใช้ควรจะต้องปรับกิจกรรมให้มีความหลากหลายในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน ถ้าเป็นไปได้ควรไม่ซ้ำกันในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนจะมีความเบื่อหน่าย เพราะสามารถคาดเดาได้ว่าจะมีกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยลง ซึ่งกิจกรรมที่นักเรียนชอบมากคือ กิจกรรมที่มีการแข่งขันกับเพื่อนๆ ในห้องเรียนดังนั้นผู้สอนควรหา กิจกรรมการเขียนที่มีการแข่งขันที่หลากหลายมาให้นักเรียนได้เรียนรู้อยู่เสมอในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน

3) ผู้สอนควรแจ้งผลการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้ง เช่น ผลการตรวจใบงาน การทำแบบฝึกหัดและผลการทำแบบทดสอบย่อย เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้และความเข้าใจทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทั้งสองแบบ ควรนำไปปรับใช้ศึกษาวิจัยกับรายวิชาในระดับชั้นอื่นๆ รวมทั้งนำไปศึกษาผลโดยเปรียบเทียบกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิดรวบยอด การจัดการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ และบทบาทสมมติ

2) ควรศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ของการจัดการเรียนรู้ทั้งสองแบบ ที่มีผลต่อตัวแปรอื่น เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความฉลาดทางอารมณ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง หรือความรักในการอ่าน เป็นต้น

3) ควรมีการศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ผสมผสานเป็นฐาน ให้เข้าใจก่อนจะจัดทำแผนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อผู้เรียน

บรรณานุกรม

- Brown, H. D. (2000). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New York: Addison Wesley Longman, Inc.
- Cain R.N., & Cain G. (1989). *12 Principles for brain – Based Learning*: California: Addison Wesley.
- Cain R.N., & Cain G. (2005). *12 Brain/Mind Learning Principles in Action*. California: Corwin Press.
- Campbell, J. A., & J, W. (1978). Modifying Components of Creative Behavior in the Natural Environment. *Behavior Modification*, 2, 49-564.
- Eric Jensen. (2000). *Brain-based learning: the new science of teaching and training*. San Diego, CA: The Brain Store.
- Hoge, P. T. (2003). The Integration of Brain-Based Learning and Literacy Acquisition. Dissertation Abstract International. *Dissertation Abstract International*, 63(11), 3884-A.
- Raimes, A. (1984). *Techniques in Teaching Writing*. Oxford University Press, New York
- Walton M. (1995). *The Deming Management Method*. London: W.H. Allen & Co. plc.
- Weimer, D. L. (2008). *Teaching and Learning through Multiple Boston*. S.I.: Allyn & Bacon.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ศูนย์กลางลาดพร้าว.
- กรุณา มีวัน. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- คำเพียร ชูเดช. (2553). ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนคำที่มีตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม, มหาสารคาม.

เครือวัลย์ เฝ้าผึ้ง. (2548). การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียนสื่อ

ความสำหรับครูภาษาไทย. มหาวิทยาลัยนครปฐม, นครปฐม.

จิรสุดา เลิศปัญญาสุข. (2552). การพัฒนาความรู้ด้านไวยากรณ์และความสามารถทางด้านการ

เขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการสอนเขียนตามรูปแบบของ *Brooker and*

Withrow. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ชนาธิป พรกุล. (2554). การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. กรุงเทพฯ: วี พรินท์ (1991).

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ชูศรี วงศ์รัตนะ, & องอาจ นัยพัฒน์. (2551). แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิด

พื้นฐานและวิธีการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

ญาณิศา พึ่งเกตุ. (2557). ผลของโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพตามทฤษฎีความสามารถแห่งตนเพื่อ

พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนประถมศึกษา(9).

ทศนา แหมมณี. (2553). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนิษฐนันท์ ตีระมาศวณิช. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียน

เรียงความและพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรม

การเรียนรู้ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: วี อินเตอร์

พรินท์.

นัตตราพร สารุรัมย์. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำอักษรควบและการคิดวิเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม, มหาสารคาม.

นิยม ไชยวงศ์. (2542). ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์

น.

บุรชัย ศิริมหาสาร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: บัณฑิตพอยท์.

พรพิไล เลิศวิชา. (2552). สมองเรียนรู้อย่างไร. กรุงเทพฯ: ศาเลาแดง.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2548). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนัก

- ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2547). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: คุรุสภา
ศาสตรบัณฑิตราชภัฏพระนคร.
- พิตวัณย์ โกวิทวที. (2537). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภานุเดช หงสาวงค์. (2548). ทักษะสำหรับครูวิทยาศาสตร์. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.
- มธุรดา ท่าช้าง. (2554). การสอนอ่านจับใจความตามแนวการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อ
ความสามารถทางการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- มัตสา ใจสว่าง. (2556). การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านการเขียนอักขรควาขึ้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- เลขา มากสังข์. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี อำเภอป่า
บอน จังหวัดพัทลุง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วันลดา มาตรา. (2556). การพัฒนาผลการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการพัฒนาการอ่าน
และการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการกิจกรรม
ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม:
ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2556). กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษากรณีทัศนะต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21.
กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- วิโรจน์ ลักษณะอดิสร. (2550). การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วีณา ประชากุล, & ประสาท เนืองเฉลิม. (2553). รูปแบบการเรียนการสอน. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สถาบันวิทยาการการจัดการเรียนรู้. (2550). การสอนแบบ *Brain-based Learning*. กรุงเทพฯ:

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1. (2559). รายงานผลการประเมิน

คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1.
ฉะเชิงเทรา.

ลำลี รักสุทธิ. (2547). คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค. กรุงเทพฯ: พัฒนา
ศึกษา.

สุจิตต์ เพียรชอบ, & สายใจ อินทร์พรวรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดศิริ สิริคุณ. (2543). การใช้กลวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยโปรแกรม CIRC เพื่อพัฒนา
ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา).
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2548). หลักการเรียนรู้โดยเน้นสมองเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนา
ผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ.

สุภัทราอักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ. (2541). การสอนคิดเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.

อัญชลี เฟื่องฟูชาติ. (2552). การส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็น
ฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปิ่นสรวงแยลส์วิทยาลัย จังหวัด
เชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2546). การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ: บุค
พอยท์.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการจัดการเรียนรู้และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. อาจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นางเกษร แสงโสภณ ครูชำนาญการพิเศษ
สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดสัมปทวน
3. นางสาวอรรณณ ศิวาภรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ
สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดแหลมใต้(สุตสุนทร)

ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางภาษาไทย

1. อาจารย์ ดร.สุมาลี เชื้อชัย อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. นางเกษร แสงโสภณ ครูชำนาญการพิเศษ
สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดสัมปทวน
3. นางสาวอรรณณ ศิวาภรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ
สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดแหลมใต้(สุตสุนทร)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน

เวลา 12 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ

เวลา 2 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสาระสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป. 3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน

ท 2.1 ป. 3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายจากภาพเป็นการเขียนบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้ครบถ้วนชัดเจน และตรงประเด็น

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การเขียนบรรยายจากภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของการเขียนบรรยายได้ (K)
2. นักเรียนเขียนบรรยายภาพพร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาพได้ (P)
3. นักเรียนรับผิดชอบและมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (A)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมสมอง (เวลา 10 นาที)

1. ครูนำผลไม้แอปเปิ้ลมาแสดงให้นักเรียนดูหน้าชั้นเรียนแล้วให้นักเรียนทุกคนร่วมกันแสดงความคิดเห็นบอกลักษณะของแอปเปิ้ล เช่น “แอปเปิ้ลลูกใหญ่สีแดงสดมีรอยข้ำมีก้านสีน้ำตาลเข้ม”

ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงความรู้ (เวลา 35 นาที)

1. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยาย โดยครูให้คำแนะนำในสิ่งที่นักเรียนสงสัย
2. ครูนำภาพ มาให้นักเรียนสังเกตและตั้งคำถามสิ่งที่อยู่ในภาพและให้นักเรียนลองแต่งประโยคสั้นๆ เพื่อทดสอบดูว่านักเรียนสังเกตเห็นอะไรในภาพบ้างครูยกตัวอย่าง

จากภาพนี้ครูตั้งชื่อ เรื่อง ทะเลแห่งความสุข โดยบรรยายว่าวันนี้อากาศแจ่มใสครอบครัวของบอยและโบไปเที่ยวทะเลที่หัวหินกัน คุณพ่อกับบอยเล่นน้ำทะเล โบวิ่งเล่นบนหาดทราย

ส่วนคุณแม่ซื้ออาหารกับแม่ค้าที่ขายหัด ทุกคนในครอบครัวมีสีหน้าที่สดใส มีความสุข คุณพ่อบอกว่าถ้าเรามีความสุขจะทำให้สุขภาพและจิตใจดีไปด้วย นอกจากนี้ยังทำให้เราได้ใช้เวลาในวันหยุดทำกิจกรรมร่วมกันอีกด้วย

3. ครูติดภาพการละเล่นเด็กไทยบนกระดานให้นักเรียนเขียนบรรยายเล่าเรื่องสั้นๆ ให้มีเนื้อความที่สัมพันธ์กับภาพพร้อมตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจ

4. ครูสุ่มแยกให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนครูและเพื่อนร่วมกันปรับเป็นให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 3 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ (เวลา 25 นาที)

1. ครูทบทวนเรื่องการเขียนบรรยายและทำใบงานที่ 1 เรื่องการเขียนบรรยายโดยให้นักเรียนเลือกภาพที่กำหนด ดังนี้

- 1) โรงเรียนของเรา
- 2) ครอบครัวของฉัน
- 3) สัตว์เลี้ยงของฉัน
- 4) อาหารจานโปรด
- 5) สถานที่ท่องเที่ยวที่ฉันชอบ

จากนั้นเขียนบรรยายด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดไม่ต่ำกว่า 5 บรรทัด

2. ครูแบ่งกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟังแล้วร่วมกันแสดงความ
คิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปความรู้ (เวลา 10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพพร้อมกันอีกครั้งแล้วบันทึก
ลงสมุด

ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนนำความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพไปปรับใช้ โดยครูนำภาพในสื่อ
โทรทัศน์และในวิชาอื่นๆ มาให้นักเรียนบรรยายจากภาพ

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ภาพประกอบเนื้อเรื่อง
2. ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ
3. ใบงานที่ 1 เรื่อง การเขียนบรรยาย

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ-เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกวิธีการสรุปสาระสำคัญของการเขียนบรรยายได้ (K)	1. สังเกตการตอบคำถาม-การตอบคำถาม/แสดงความคิดเห็น	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์
2. เขียนบรรยายภาพพร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาพ (P)	1. ตรวจผลงาน-ผลงาน 2. สังเกตความสนใจการเรียนรู้-ความสนใจเรียน/ตั้งใจเรียน	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์
3. รับผิดชอบและมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย(A)	1. ตรวจแบบทดสอบ-แบบทดสอบ 2. ตรวจใบงาน-ใบงาน 3. สังเกตการแสดงความคิดเห็น-การตั้งคำถาม/คำตอบและมารยาทในการเขียน	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

การปรับปรุง/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางรัญญรัตน์ อุษโต)

...../...../.....

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ

การเขียนบรรยายจากภาพเป็นการใช้ประสบการณ์ร่วมกับการใช้จินตนาการของนักเรียน โดยดูจากรายละเอียดต่างๆจากภาพพื้นฐานในการสร้างจินตนาการเขียนเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ หรือให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านการเขียนบรรยายจากภาพต้องเรียบเรียงเรื่องราวต่างๆ จากภาพให้มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

จินตนาการคือความคิดที่เชื่อมโยงประสบการณ์และความจริงในชีวิตในอดีตสู่อนาคตหรือเชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆในปัจจุบันโดยผู้เป็นเรื่องราวขึ้นมาจากความคิดของ นักเรียนเอง

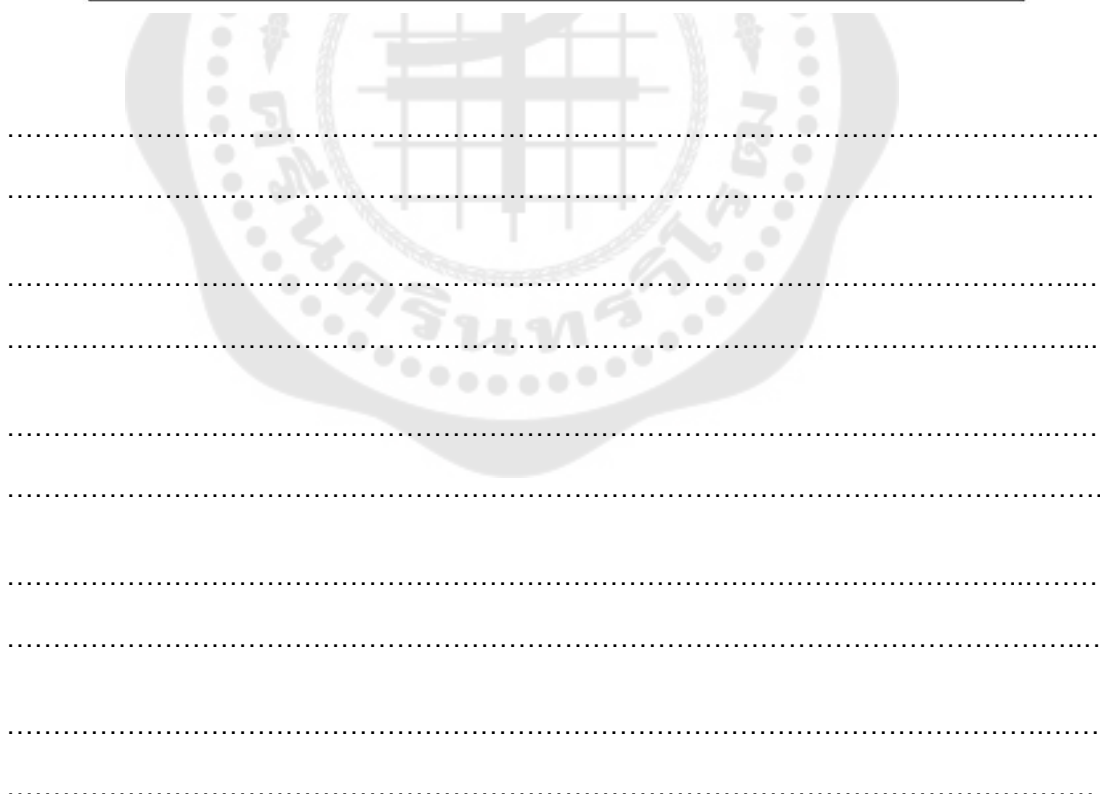
หลักการเขียนเรื่องการเขียนบรรยายจากภาพ

1. ดูภาพพิจารณารายละเอียดต่างๆจากภาพให้ครบถ้วน
2. จินตนาการผูกโยงเรื่องราวย้อนไปในอดีตคิดไปในอนาคตหรือเชื่อมโยงเป็นเหตุการณ์ เป็นเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในสภาพปัจจุบัน
3. สร้างความคิดคำนึงโดยใช้ความเป็นจริงว่าจะมีใครทำอะไรที่ไหนอย่างไรหรือเหตุการณ์ ที่สมจริงเป็นพื้นฐาน
4. ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังเรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. เลือกใช้คำภาษาที่สุภาพถูกกาลเทศะและเขียนบรรยายเล่าความให้ต่อเนื่อง
6. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องเหมาะสมกับภาพและเนื้อเรื่อง
7. เขียนด้วยลายมือบรรจงให้อ่านง่ายเรียบร้อยจบประโยคเว้นวรรคให้ชัดเจน

.....

ใบงานที่ 1 เขียนบรรยาย

คำชี้แจงเขียนบรรยายพร้อมวาดภาพและเขียนตัวบรรจบเต็มบรรทัดไม่ต่ำกว่า 5 บรรทัด

แผนการจัดการเรียนรู้

โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน

เวลา 12 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน (1)

เวลา 2 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป. 3/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ท 2.1ป. 3/3 เขียนบันทึกประจำวัน

ท 2.1 ป. 3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระสำคัญ

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนเรื่องราวส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งที่พบเห็นหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยภาษาของตนเอง โดยสามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นได้และเพื่อเตือนความทรงจำ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การเขียนบันทึกประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกวิธีการสรุปสาระสำคัญของการเขียนบันทึกประจำวันได้ (K)
2. นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันได้ถูกต้องตามรูปแบบได้ (K)
3. นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวันได้ (A)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมสมอง (เวลา 10 นาที)

1. ครูซักถามนักเรียนว่าในชีวิตประจำวันนักเรียนเคยเขียนบันทึกไหมพร้อมให้เล่าเรื่องราว และมีความรู้สึกอย่างไรกับผลงานของตนเอง

ขั้นที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงความรู้ (เวลา 35 นาที)

1. นักเรียนศึกษา ใบความรู้เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวันโดยครูช่วยแนะนำในสิ่งที่นักเรียนสงสัย
2. ครูให้นักเรียนศึกษาตัวอย่างบันทึกประจำวันแล้วนักเรียนร่วมสนทนาเกี่ยวกับรูปแบบ และเนื้อหาความในการบันทึกครูนำบัตรคำเวลาและภาพกิจกรรมที่ปฏิบัติให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียน จับคู่และพูดอธิบายเพิ่มเติม
3. นักเรียนทำ ใบงานที่ 2 เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวันแล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ (เวลา 25 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันวางแผนเขียนบันทึกประจำวันโดยระบุวันเวลาอย่างละเอียดแล้วทำเป็นสมุดบันทึกส่งครูประจำทุกสัปดาห์

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปความรู้ (เวลา 10 นาที)

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องการเขียนบันทึกประจำวันพร้อมกันอีกครั้งแล้วบันทึกลงสมุด

ขั้นที่ 5 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ (เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนนำความรู้เรื่องการเขียนบันทึกประจำวันไปใช้ โดยให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันของตนเอง

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน
2. ตัวอย่างการเขียนบันทึกประจำวัน
3. บัตรคำเวลาและภาพกิจกรรม
4. ใบงานที่ 2 เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน, ใบงานที่ 3 เรื่องการคัดลายมือ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ-เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกวิธีการสรุปสาระสำคัญของการเขียนบันทึกประจำวันได้(K)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญไม่ได้
2. เขียนบันทึกประจำวันได้ถูกต้องตามรูปแบบได้ (K)	ตรวจใบงาน-ใบงาน	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์
3. บอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวันได้ (A)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกประโยชน์ได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกประโยชน์ไม่ได้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

การปรับปรุง/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางธัญญรัตน์ คุยโต)

...../...../.....

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องราวที่ผ่านมา ถึงเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วยภาษาของผู้บันทึก ซึ่งอาจแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นๆ ด้วยก็ได้ การบันทึกนี้ถือเป็นหลักฐานและเครื่องเตือนความจำได้วิธีหนึ่ง

หลักการเขียนบันทึกประจำวัน

1. เขียนวัน เดือน ปี ที่เขียนบันทึกให้ครบถ้วน
2. เขียนเรื่องหรือเหตุการณ์ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา หรือคนที่เราสนใจจะกล่าวถึง
3. ภาษาอย่างไม่เป็นทางการ เข้าใจง่าย และถ้าประสงค์จะให้ไพเราะสละสลวยเพียงใดขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เขียน
4. ใช้ถ้อยคำสุภาพ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่กล่าวถึงหรือกระทบแก่ผู้ใด กลุ่มใด
5. เขียนให้ได้ใจความสำคัญ แสดงความคิด ความรู้สึก และข้อเสนอแนะต่างๆ

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ตัวอย่างการเขียนบันทึกประจำวัน

12 สิงหาคม 2559

วันนี้เป็นวันแม่ เราและน้องโบ รวมเงินกันซื้อพวงมาลัยดอกมะลิกราบอวยพรแม่ แม่ดีใจ
กอดหอมแก้ม และบอกว่าพวกเราทุกคนรักแม่

แม่บอกว่า วันนี้เป็นวันของแม่ แม่เลยทำอาหารพิเศษ สำหรับทุกคนรวมทั้งพ่อด้วย ต้ม
ดอกไม้จีนกระต่ายหูแหลม ผัดกระเพราเนื้อ แกงซี่โครง ปลาสดทอด

อร่อยมากเลยแม่จ๋า รักแม่มากที่สุด

ตอนเย็นพ่อพาแม่ และพวกเราไปร่วมถวายพระพรพระแม่ของแผ่นดินกับทาง อบต.

23 มิถุนายน 2560

วันนี้ดูข่าวจากโทรทัศน์ เห็นฝูงลิงหลายตัวออกจากป่ามาเดินที่ถนน รถยนต์ที่ผ่านไปมาก็
ต่างหยุดรถอยู่ห่างๆ ลิงบางตัวก็กล้าๆ กลัวๆ รถยนต์ บางตัวก็เฉี่ยวมาที่รถ มาขออาหาร แต่ไม่ถึง
ขั้นทำร้ายชีวิต เจ้าหน้าที่อุทยานบอกว่าลิงเคยชิน เพราะถนนสายนี้คนชอบจอดรถและให้อาหาร
มันบ่อยจนมันเสียนิสัยไม่ยอมหาอาหารในป่ากินเอง น่าสงสารมันเหมือนกันเพราะคนที่ชอบจอด
รถยื่นอาหารให้มันจนมันเสียนิสัย แต่ก็ใส่ใจเมื่ออุทยานกำหนดเวลาห้ามรถยนต์ผ่านไปมาแล้ว

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใบงานที่ 3

การคัดลายมือ

คำชี้แจงคัดลายมือจากเนื้อเพลงด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

บ้านเมืองของเรา มีพระเจ้าแผ่นดิน

ชาวไทยทั้งสิ้น เคารพบูชา

เพราะบ้านเมืองไทย อยู่ได้นานมา

ก็เป็นเพราะว่า ทรงช่วยป้องกัน

ไทยจึงร่มเย็น เป็นสุขทั่วไป

ไม่ว่าอยู่ไหน ร่วมรักผูกพัน

เมืองไทยเป็นสุข อยู่ทุกคืนวัน

เพราะมีมิ่งขวัญ ของเราชาวไทย

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

โดยจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การเขียน

เวลา 12 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ

เวลา 2 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐานท 2.1 ใช้กระบวนการการเขียนเขียนสื่อสารเขียนเรียงความย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆเขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป. 3/2 เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ชัดเจน

ท 2.1 ป. 3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายเป็นการเขียนบอกเล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้ครบถ้วนชัดเจน และตรงประเด็น

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การเขียนบรรยายจากภาพ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของการเขียนบรรยายได้ (K)
2. นักเรียนเขียนบรรยายภาพพร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาพได้ (K)
3. นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบรรยายจากภาพได้ (A)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน(เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้(เวลา 60 นาที)

2. ครูสนทนากับนักเรียนสมมุติว่าถ้าพ่อหรือแม่เกิดเจ็บป่วยเราจะดูแลท่านอย่างไรให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นโดยครูช่วยสรุปแล้วให้นักเรียนจับคู่อ่านนิทานเรื่อง เด็กชายมังกร บ้านโป่ง และช่วยกันสรุปแสดงความคิดเห็นจากนิทานที่อ่านครูจะคอยชี้แนะใจความสำคัญของเรื่อง

3. นักเรียนอ่านตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่อง เด็กชายมังกร บ้านโป่ง โดยครูอธิบายลำดับตามหัวข้อแผนภาพโครงเรื่อง ให้นักเรียนฝึกจับประเด็นจากเรื่องตามลำดับข้อและความรักสายสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกัน

4. นักเรียนอ่านบทอ่าน เรื่อง รักสุดหัวใจ แล้วร่วมกันสรุปแสดงความคิดเห็น ซึ่งครูจะคอยชี้แนะอธิบายการนำบทอ่าน เรื่อง รักสุดหัวใจ แยกเป็นประเด็นต่างๆ ทำ ใบงานที่ 1 เรื่องเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

5. ครูทบทวนแผนภาพโครงเรื่อง รักสุดหัวใจ และให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ครูช่วยสรุปและอธิบายการเขียนบรรยาย แล้วให้นักเรียนศึกษา ใบความรู้เรื่อง การเขียนบรรยาย

6. นักเรียนจับคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นโดยครูกอยเป็นผู้ชี้แนะ ทำใบงานที่ 2 เรื่องเขียนบรรยายภาพ

7. ครูสนทนาซักถามให้นักเรียนตอบเกี่ยวกับลักษณะของเพื่อนๆ ทำใบงานที่ 3 เรื่องเขียนบรรยายลักษณะของคน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป(เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนนำผลงานจากใบงานที่ 1, 2, 3 มานำเสนอผลงานแล้วร่วมกันแสดงความคิดเห็นและแก้ไข ปรับปรุงผลงาน

2. ครูให้นักเรียนนำงานที่ได้รับมอบหมายออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟังทีละคน แล้วครูจะสรุปเรื่องราวจากสิ่งที่นักเรียนออกมานำเสนอ และเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดแล้วซักถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจว่านักเรียนสามารถเขียนบรรยายเรื่องต่างๆ ได้ครบถ้วนตรงประเด็น

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. นิทาน เรื่อง เด็กชายมังกรบ้านโป่ง
2. ตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่อง การเขียนบรรยาย
3. บทอ่าน เรื่อง รักสุดหัวใจ
4. ใบความรู้ เรื่องการเขียนบรรยาย
5. ใบงานที่ 1 เรื่อง เขียนแผนภาพโครงเรื่อง , ใบงานที่ 2 เรื่องเขียนบรรยายภาพ, ใบงานที่ 3 เรื่องเขียนบรรยายลักษณะของคน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ-เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญของการเขียนบรรยายได้ (K)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญไม่ได้
2. เขียนบรรยายภาพพร้อมตั้งชื่อเรื่องให้เหมาะสม และสอดคล้องกับภาพได้ (P)	ตรวจใบงาน-ใบงาน	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์
3. บอกประโยชน์ของการเขียนบรรยายจากภาพได้ (A)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกประโยชน์ได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกประโยชน์ไม่ได้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

การปรับปรุง/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางรัญญรัตน์ อุกโต)

...../...../.....

ใบความรู้

เรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพ

การเขียนบรรยายจากภาพเป็นการใช้ประสบการณ์ร่วมกับการใช้จินตนาการของนักเรียน โดยดูจากรายละเอียดต่างๆจากภาพพื้นฐานในการสร้างจินตนาการเขียนเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ หรือให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านการเขียนบรรยายจากภาพต้องเรียบเรียงเรื่องราวต่างๆ จากภาพให้มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน

จินตนาการคือความคิดที่เชื่อมโยงประสบการณ์และความจริงในชีวิตในอดีตสู่อนาคตหรือ เชื่อมโยงเป็นเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆในปัจจุบันโดยผู้เป็นเรื่องราวขึ้นมาจากความคิดของ นักเรียนเอง

หลักการเขียนเรื่องการเขียนบรรยายจากภาพ

1. ดูภาพพิจารณารายละเอียดต่างๆจากภาพให้ครบถ้วน
2. จินตนาการผูกโยงเรื่องราวย้อนไปในอดีตคิดไปในอนาคตหรือเชื่อมโยงเป็นเหตุการณ์ เป็นเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในสภาพปัจจุบัน
3. สร้างความคิดคำนึงโดยใช้ความเป็นจริงว่าจะมีใครทำอะไรที่ไหนอย่างไรหรือเหตุการณ์ ที่สมจริงเป็นพื้นฐาน
4. ลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังเรียบเรียงเรื่องราวให้ต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. เลือกใช้คำภาษาที่สุภาพถูกกาลเทศะและเขียนบรรยายเล่าความให้ต่อเนื่อง
6. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจและสอดคล้องเหมาะสมกับภาพและเนื้อเรื่อง
7. เขียนด้วยลายมือบรรจงให้อ่านง่ายเรียบร้อยจบประโยคเว้นวรรคให้ชัดเจน

.....

นิทาน เรื่อง เด็กชายมังกร บ้านโป่ง

ชายผู้หนึ่ง ชื่ออวบ บ้านโป่ง มีลูกชายอยู่หนึ่งคน ชื่อเด็กชายมังกร บ้านโป่ง เด็กชายมังกร อายุได้สิบสองปี ไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนทุกวัน ตาอวบอายุประมาณห้าสิบปี มีส่วนเล็กๆ อยู่หลังบ้าน และแกทำมาหากินในทางปลูกต้นไม้ขาย เวลาเช้าแกตื่นแต่ย่ำรุ่งไปรดน้ำต้นไม้ทุกวัน เวลากลางวันแกก็ขุดท้องร่องบ้าง ตอนต้นไม้บ้าง

วันหนึ่ง ตาอวบไปรดน้ำต้นไม้พลัดตกลงไปในท้องร่อง ขาของแกเคล็ดไป แกก็เดินกระเຍ่งกระเแย่ง พอรุ่งขึ้นเด็กชายมังกรตื่นแต่เช้าฉวยกระบองสังกะสีได้ ก็รีบไปรดน้ำต้นไม้แทน ด้วยเห็นว่าบิดาเขาเจ็บจะทำงานไม่ไหว

ตาอวบตื่นนอนก็เดินกระโผลกกระเผลกลงมาจากเรือนจะไปรดน้ำต้นไม้ พอแกเห็นเด็กชายมังกรกำลังรดน้ำต้นไม้อยู่ แกก็นั่งลงที่ม้ายาวในสวนร้องถามว่า “มังกร เจ้าไม่ไปโรงเรียนหรือ”

เด็กชายมังกรตอบว่า “โรงเรียนเปิดเรียนถึงเก้านาฬิกา ฉันเห็นว่าพ่อขาเคล็ด ฉันก็รดน้ำต้นไม้เสียก่อนแล้วก็ไปทัน”

ตาอวบก็นั่งดูลูกของแกทำงานแทนแกในเวลาที่แกป่วย แกก็ยังมีความรักลูกมากขึ้น พอเด็กชายมังกรรดน้ำต้นไม้เสร็จแล้ว ก็เดินยิ้มไปด้วยความยินดีเพราะว่าเขาได้แสดงให้บิดาเห็นว่า เขามีความรักใคร่บิดามากเท่าใด เด็กชายมังกรกินข้าวเสร็จแล้วก็รีบแต่งตัวไปโรงเรียน ตาอวบก็ไม่ต้องรดน้ำต้นไม้จนกว่าเขาจะหายเคล็ด

ที่มา : พระยาศึกษาสมบุญ (ม.ล.แหยม อินทรางกูร)

จากหนังสือ นิทานสุภาพสิต ของ กระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่างแผนภาพโครงเรื่องการเขียนบรรยาย

เรื่องเด็กชายมังกรบ้านโป่ง

ตัวละคร ตาอวบ บ้านโป่ง
เด็กชายมังกร บ้านโป่ง

สถานที่ สวนหลังบ้านของตาอวบ บ้านโป่ง
เวลา เช้าตรู่

เหตุการณ์ที่ ๑ ตาอวบไปรดน้ำต้นไม้แล้วพลัดตกลงไป
ในห้องร่อน ทำให้ขาเคล็ด

เหตุการณ์ที่ ๒ ก่อนไปโรงเรียน เด็กชายมังกร ไปรดน้ำต้นไม้
แทนบิดาด้วยเห็นว่าบิดाप่วยเดินไม่ไหว

ผลที่เกิดจากเหตุการณ์

๑. ตาอวบดีใจและยิ่งรักลูกมากขึ้น
๒. เด็กชายมังกรแสดงความรักที่เขามีต่อบิดา

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ลูกมีหน้าที่ดูแลบิดายามป่วยไข้ และควรแสดงให้เห็นว่า
รักและห่วงใยบิดามากเพียงใด

บทอ่าน เรื่อง รักสุดหัวใจ

ทุกคนย่อมเกิดจากรักของพ่อแม่ และด้วยความรักนี้เอง ท่านจึงคอยดูแลทำหน้าที่เลี้ยงดูลูกจนเติบโตใหญ่โตเป็นผู้ใหญ่ หรืออาจแยกครอบครัวไปแล้ว พ่อแม่ก็ยังห่วงใยอยู่เสมอ

ชีวิตของสัตว์บางชนิด เช่น นกเงือก ให้แก่วิดิตแก่คนเราได้ดี เมื่อมันสร้างรัง แม่ของมันจะขังตัวและปักไข่อยู่ในโพรงไม้ ดูแลลูกนกอย่างทะนุถนอมและไม่จากไปไหน พ่อของมันจะทำหน้าที่หาอาหารมาป้อนด้วยความรักและห่วงใย ระหว่างนี้พ่อมันจะผอมมาก เพราะอาหารที่หาได้จะนำมาให้แม่และลูกนกเกือบหมด เหลือเป็นส่วนของตนเพียงเล็กน้อย

เมื่อลูกนกแข็งแรงพอที่จะบินได้แล้ว แม่ของมันจะจิกโพรงไม้ออกมา พ่อมันจะฝึกสอนให้บิน จนกว่าแม่และลูกทุกตัวจะแข็งแรง และแยกจากออกพ่อแม่ไปมีชีวิตอิสระต่อไป

แม่นกพ่อนกเงือกได้ทำหน้าที่เลี้ยงดูของตนด้วยความรักและห่วงใย พ่อแม่ของเราก็เลี้ยงดูลูกด้วยความรักอย่างสุดหัวใจ เราทุกคนจึงควรดูแลท่านตอบด้วยความกตัญญูและเคารพรักอย่างสุดหัวใจเช่นกัน

ที่มา : หนังสือเรียนภาษาพาที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ใบงานที่ 2 เขียนบรรยายภาพ

คำชี้แจงดูภาพแล้วเขียนบรรยายเกี่ยวกับภาพตามหัวข้อที่กำหนด

ที่มา : มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สร้างสรรค์การเขียน

ใบงานที่ 3 เขียนบรรยายลักษณะของคน

คำชี้แจงจับคู่กับเพื่อนแล้วเขียนบรรยายรูปร่างหน้าตาของเพื่อนพร้อมวาดภาพเพื่อนแล้วนำมา

แลกเปลี่ยนกันอ่าน

โดยจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน

เวลา 12 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน (1)

เวลา 2 คาบ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป. 3/1 คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด

ท 2.1 ป. 3/3 เขียนบันทึกประจำวัน

ท 2.1 ป. 3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระสำคัญ

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการเขียนเรื่องราวส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งที่พบเห็นหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยภาษาของตนเอง โดยสามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงความรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นได้และเพื่อเตือนความทรงจำ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การเขียนบันทึกประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของการเขียนบันทึกประจำวันได้ (K)
2. นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันได้ถูกต้องตามรูปแบบได้ (K)
3. นักเรียนบอกประโยชน์ของการเขียนบันทึกประจำวันได้ (A)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน(เวลา 15 นาที)

1. นักเรียนร่วมกันร้องเพลง สดุดีมหาราชา แล้วสนทนาร่วมกันพร้อมครูเกี่ยวกับเนื้อเพลง ระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณที่มีต่อปวงชนชาวไทยทั้งประเทศของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหิตลธิเบศร วรมหาธิปัตย์ จักรีนฤพดินทราสยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร ที่เสด็จสวรรคตแล้ว กับ สมเด็จพระบรมราชินีนาถในรัชกาลที่ 9

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้(เวลา 70 นาที)

2. ครูอธิบายความสำคัญของ 3 สถาบัน (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) ที่คนไทยทั้งประเทศรัก เคารพ เทิดทูน จงรักภักดี ตลอดมาจนปัจจุบัน

3. นักเรียนจับคู่อ่านบทร้อยกรอง ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และผลัดกันอ่านคนละ 1 บรรทัด ครูอธิบายความหมายของบทร้อยกรองคือ ความรักของชนชาวไทยที่มีต่อพระเจ้าแผ่นดินทุกยุคทุกสมัย แล้วให้ฝึกคัดลายมือ ในใบงานที่ 4 เรื่อง

4. ครูทบทวนเรื่อง การเขียนบรรยายจากภาพถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ให้เข้าใจชัดเจน แล้วให้นักเรียนเขียนเรื่องจากภาพ ในใบงานที่ 5 เรื่อง

5. ครูทบทวนการแต่งเรื่องจากภาพของผลงานนักเรียนโดยนักเรียนนำผลงานที่ครูได้มอบหมายให้มานำเสนอหน้าชั้นเรียน

6. ครูอธิบายการเขียนบันทึกประจำวันมีหลักการคือ ต้องระบุวันที่ เดือน ปี ให้ครบถ้วน เขียนเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เป็นจริง ภาษาเข้าใจง่าย ใช้คำสุภาพ มีใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่างๆ พร้อมทั้งให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน

7. นักเรียนอ่านตัวอย่างการบันทึกประจำวันในใบความรู้เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน แล้วเขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของตนเองใน ใบงานที่ 6 เรื่อง ความยาวไม่เกิน 6 บรรทัด

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป(เวลา 15 นาที)

1. นักเรียนนำเสนอผลงานการเขียนบันทึกที่ครูมอบหมายให้ ครูและนักเรียนช่วยกันปรับปรุงการเขียนบันทึก

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง ชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ใบความรู้ เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน
3. ตัวอย่างการเขียนบันทึกประจำวัน
4. ใบงานที่ 4 เรื่องการคัดลายมือ, ใบงานที่ 5 เรื่องการแต่งเรื่องจากภาพ, ใบงานที่ 6 เรื่องการเขียนบันทึก

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ-เครื่องมือ	เกณฑ์
1. บอกวิธีการสรุปสาระสำคัญของ การเขียนบันทึกประจำวันได้(K)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกวิธีการ สรุปสาระสำคัญไม่ได้
2. เขียนบันทึกประจำวันได้ถูกต้อง ตามรูปแบบได้ (P)	ตรวจใบงาน-ใบงาน	คะแนน 5 ปฏิบัติได้ 4 ข้อ คะแนน 4 ปฏิบัติได้ 3 ข้อ คะแนน 3 ปฏิบัติได้ 2 ข้อ คะแนน 2 ปฏิบัติได้ 1 ข้อ คะแนน 1 เขียนไม่ตรงตามเกณฑ์
3. บอกประโยชน์ของการเขียน บันทึกประจำวันได้ (A)	การซักถาม -ตอบ คำถาม	- ผ่านร้อยละ 50 ขึ้นไป บอกประโยชน์ได้ - ไม่ผ่านน้อยกว่า ร้อยละ 50 บอกประโยชน์ไม่ได้

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

การปรับปรุง/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางธัญญรัตน์ คุยโต)

...../...../.....

ใบความรู้ เรื่อง การเขียนบันทึกประจำวัน

การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นการบันทึกส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องราวที่ผ่านมา ถึงเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วยภาษาของผู้บันทึก ซึ่งอาจแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นๆ ด้วยก็ได้ การบันทึกนี้ถือเป็นหลักฐานและเครื่องเตือนความจำได้วิธีหนึ่ง

หลักการเขียนบันทึกประจำวัน

1. เขียนวัน เดือน ปี ที่เขียนบันทึกให้ครบถ้วน
2. เขียนเรื่องหรือเหตุการณ์ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตัวเรา หรือคนที่เราสนใจจะกล่าวถึง
3. ภาษาอย่างไม่เป็นทางการ เข้าใจง่าย และถ้าประสงค์จะให้ไพเราะสละสลวยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เขียน
4. ใช้ถ้อยคำสุภาพ ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่กล่าวถึงหรือกระทบแก่ผู้ใด กลุ่มใด
5. เขียนให้ได้ใจความสำคัญ แสดงความคิด ความรู้สึก และข้อเสนอแนะต่างๆ

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ตัวอย่างการเขียนบันทึกประจำวัน

12 สิงหาคม 2559

วันนี้เป็นวันแม่ เราและน้องโบ รวมเงินกันซื้อพวงมาลัยดอกมะลิกราบอวยพรแม่ แม่ดีใจ
กอดหอมแก้ม และบอกว่าพวกเราทุกคนรักแม่

แม่บอกว่า วันนี้เป็นวันของแม่ แม่เลยทำอาหารพิเศษ สำหรับทุกคนรวมทั้งพ่อด้วย ต้ม
ดอกไม้จีนกระต่ายหูแหลม ผัดกระเพราเนื้อ แกงซี่เหล็ก ปลาสดทอด

อร่อยมากเลยแม่จ๋า รักแม่มากที่สุด

ตอนเย็นพ่อพาแม่ และพวกเราไปร่วมถวายพระพรพระแม่ของแผ่นดินกับทาง อบต.

23 มิถุนายน 2560

วันนี้ดูข่าวจากโทรทัศน์ เห็นฝูงลิงหลายตัวออกจากป่ามาเดินที่ถนน รถยนต์ที่ผ่านไปมาก็
ต่างหยุดรถอยู่ห่างๆ ลิงบางตัวก็กล้าๆ กลัวๆ รถยนต์ บางตัวก็เฉียดมาที่รถ มาขออาหาร แต่ไม่ถึง
ขั้นทำร้ายชีวิต เจ้าหน้าที่อุทยานบอกว่าลิงเคยชิน เพราะถนนสายนี้คนชอบจอดรถและให้อาหาร
มันบ่อยจนมันเสียนิสัยไม่ยอมหาอาหารในป่ากินเอง น่าสงสารมันเหมือนกันเพราะคนที่ชอบจอด
รถยื่นอาหารให้มันจนมันเสียนิสัย แต่ก็ใส่ใจเมื่ออุทยานกำหนดเวลาห้ามรถยนต์ผ่านไปมาแล้ว

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

บทร้อยกรอง ชาติ ศาสน์ กษัตริย์

บ้านเมืองของเรามีพระเจ้าแผ่นดิน

ชาวไทยทั้งสิ้น เคารพบูชา

เพราะบ้านเมืองไทย อยู่ได้นานมา

ก็เป็นเพราะว่า ทรงช่วยป้องกัน

ไทยจึงร่มเย็น เป็นสุขทั่วไป

ไม่ว่าอยู่ไหน ร่วมรักผูกพัน

เมืองไทยเป็นสุข อยู่ทุกคืนวัน

เพราะมีมิ่งขวัญของเราชาวไทย

ผูกสามัคคี ให้มีทั่วถิ่น

แหลมทองแผ่นดิน จะสุขกว่าใคร

ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เราจัดเกิดไว้

สุขยิ่งสิ่งใด เป็นมิ่งขวัญเอย

ที่มา : หนังสือ มานะ มานีชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ใบงานที่ 4 เรื่อง การคัดลายมือ

คำชี้แจงคัดลายมือจากเนื้อเพลงด้วยตัวบรรจงครึ่งบรรทัด

บ้านเมืองของเรา มีพระเจ้าแผ่นดิน

ชาวไทยทั้งสิ้น เคารพบูชา

เพราะบ้านเมืองไทย อยู่ได้นานมา

ก็เป็นเพราะว่า ทรงช่วยป้องกัน

ไทยจึงร่มเย็น เป็นสุขทั่วไป

ไม่ว่าอยู่ไหน ร่วมรักผูกพัน

เมืองไทยเป็นสุข อยู่ทุกคืนวัน

เพราะมีมิ่งขวัญ ของเราชาวไทย

ที่มา : โครงการสื่อ 60 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ใบงานที่ 5 เรื่อง การแต่งเรื่องจากภาพ

คำชี้แจง แต่งเรื่องจากภาพที่กำหนดให้พร้อมตั้งชื่อเรื่องด้วยตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด

ที่มา: แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง การเขียนบรรยายจากภาพ

คำสั่ง การเขียนบรรยายจากภาพ(เวลา20นาที)

1. เขียนบรรยายภาพต่อไปนี้ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ที่มา : วิถีไทยเศรษฐกิจพอเพียง (<https://sites.google.com>)

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำชี้แจง การเขียนจดหมายลาครู

คำสั่ง การเขียนจดหมายลาครู(เวลา 20 นาที)

1. เขียนจดหมายลาครู จากสถานการณ์ต่อไปนี้

<u>อุบัติเหตุ</u> เขียนจดหมายลาป่วย ด้วยเหตุรถจักรยานล้ม ขาเจ็บ ขอลาหยุดเป็นเวลา 2 วัน
--

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง.....

เรียน ครูประจำชั้น.....

.....

.....

.....

.....

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ลงชื่อ.....

(.....)

นักเรียน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าเป็นความจริง

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ปกครอง

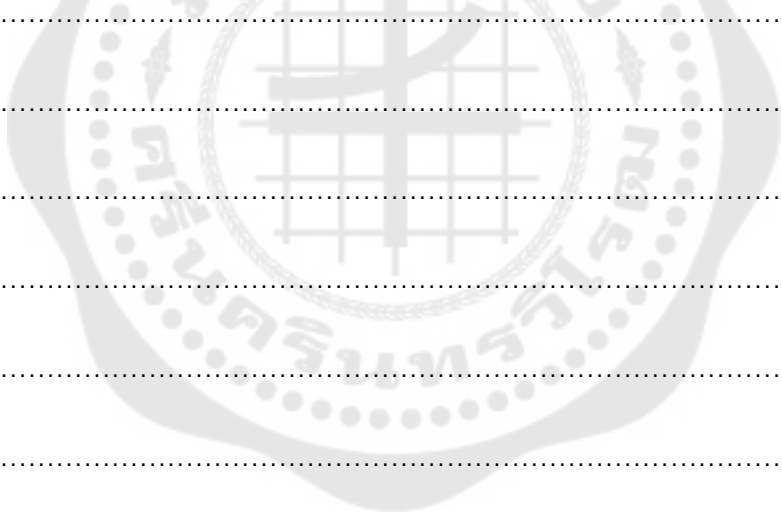
คำชี้แจง การเขียนนิทาน

คำสั่ง การเขียนนิทาน (เวลา 20 นาที)

1. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งเป็นนิทาน พร้อมตั้งชื่อเรื่อง(เขียนตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ชนบท	ยามเช้า	ผีเสื้อ	ธรรมชาติ
สดชื่น	ลานบ้าน	วงกลม	วันหยุด

เรื่อง.....

คำชี้แจงการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

คำสั่งการเขียนเรื่องตามจินตนาการ (เวลา 20 นาที)

1. วาดภาพเพิ่มเติมและเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการพร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ที่มา : ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย (พระยศบุญเพ็ง, เล่ม 6)

เรื่อง.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทักษะการเขียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม $\sum R$	ค่า IOC	สรุป
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 4 ผลการตรวจสอบค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (จำนวน 5 ข้อ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา
1	0.76	0.34	ใช้ได้
2	0.57	0.43	ใช้ได้
3	0.64	0.50	ใช้ได้
4	0.48	0.75	ใช้ได้
5	0.42	0.80	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทักษะการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.89

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 5 คะแนนทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL)

คนที่	ทักษะการเขียน (70 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	44	58
2	50	60
3	50	58
4	41	59
5	46	55
6	46	57
7	49	59
8	40	57
9	46	57
10	47	57
11	49	59
12	41	56
13	42	57
14	43	55
15	44	59
16	43	57
17	43	56
18	44	58
19	43	57
20	50	56
21	51	57
22	40	56
23	48	60
24	53	56
25	42	57
26	40	58
27	44	58
28	43	59
29	45	57

ตารางที่ 6 คะแนนทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

คนที่	ทักษะการเขียน (70 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	44	54
2	45	55
3	44	57
4	42	58
5	41	52
6	45	52
7	43	58
8	44	58
9	44	57
10	44	58
11	44	51
12	43	56
13	42	59
14	44	54
15	44	56
16	43	57
17	42	55
18	43	56
19	44	54
20	44	59
21	44	55
22	44	58
23	41	52
24	43	54
25	45	58
26	46	57
27	44	59
28	44	56
29	42	56

เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบใช้สมองเป็นฐาน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	postBBL	57.19	29	1.350	.251
	preBBL	33.07	29	3.644	.677

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	postBBL & preBBL	29	.161	.404

Paired Samples Test

		Paired Differences							
				Std. Error	95% Confidence Interval of the Difference				
		Mean	Std. Deviation	Mean	Lower	Upper	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	postBBL - preBBL	24.345	3.677	.683	22.946	25.743	35.655	28	.000

เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบปกติ

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	postnomal	55.76	29	2.289	.425
	prenomal	31.52	29	1.184	.220

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	postnomal & prenomal	29	.165	.391

Paired Samples Test

		Paired Differences							
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
					Lower	Upper			
Pair 1	postnomal - prenomal	24.379	2.397	.445	23.468	25.291	54.780	28	.000

ผลการวิเคราะห์ Independent Samples Test ของค่าเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่มก่อนและหลังการวัดทักษะ
การเขียน

Group Statistics					
	group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
posttest	BBL	29	57.41	1.350	.251
	normal	29	55.38	2.211	.410

Independent Samples Test										
		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2- tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
posttest	Equal variances assumed	8.098	.066	4.230	56	.000	2.034	.481	1.071	2.998
	Equal variances not assumed			4.230	46.336	.000	2.034	.481	1.066	3.002

ภาคผนวก จ

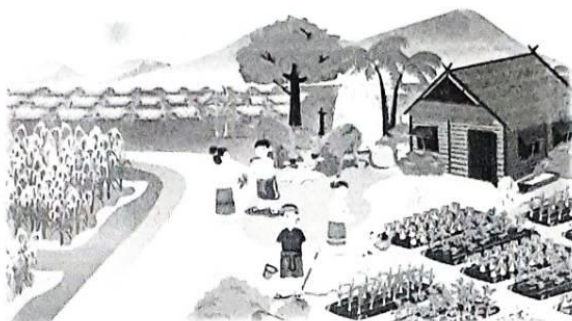
แบบทดสอบการเรียนรู้

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจงการเขียนบรรยายจากภาพ

คำสั่งการเขียนบรรยายจากภาพ(เวลา20นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

1. เขียนบรรยายภาพต่อไปนี้ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ที่มา : วิถีไทยเศรษฐกิจพอเพียง (<https://sites.google.com>)

เรื่อง การช่วยกันปลูก.....

สัปดาห์ก่อนตอนต้นวันรุ่ง ได้ทางวัดและนาทิมเกิดมาจะพักผ่อนหัว
วัดทพี่ ๘ โดยได้บอกกล่าวแก่ญาติพี่น้องและคนในวัดว่าในวันรุ่งขึ้น
พากันมาช่วยกันปลูกข้าวในนาที่ว่างๆ ซึ่งปลูกข้าวพันธุ์ใหม่ และจะปลูก
ซึ่งจะปลูกและกินได้ ซึ่งได้ให้เมล็ดแก่ญาติพี่น้อง และจะปลูกและกิน
อันนั้นใหม่เป็นเมล็ดใหม่ ซึ่งได้ให้เมล็ดแก่ญาติพี่น้องและกิน
กันเอง จึงมีงานปลูกข้าวในวันรุ่งขึ้น

3

คำชี้แจงการเขียนบันทึกประจำวัน

คำสั่งการเขียนบันทึกประจำวัน(เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

1. เขียนบันทึกประจำวันจากสถานการณ์ต่อไปนี้

เขียนบันทึก

เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของตนเองโดยระบุวันเวลาสถานที่

เวลา	กิจกรรม
6.00 น.	ตื่นนอน
6.10 น.	อาบน้ำจากห้องน้ำ
6.30 น.	ไปอาบน้ำล้างหน้าแต่งตัว
6.50 น.	ไปโรงเรียน
8.00 น.	เข้าแถว
8.30 น.	เข้าเรียน
11.30 น.	พักเที่ยง
12.50 น.	เข้าเรียน
15.30 น.	เลิกเรียน
16.00 น.	กลับบ้าน
16.50 น.	เล่นเกม
18.30 น.	อาบน้ำ
18.50 น.	ทำอาหารเย็น
19.00 น.	ดื่มน้ำ
19.30 น.	เล่นกีฬา
19.50 น.	กินข้าว
20.00 น.	นอน
20.30 น.	ตื่น

๑๖

คำชี้แจงการเขียนบันทึกประจำวัน

คำสั่งการเขียนบันทึกประจำวัน(เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

1. เขียนบันทึกประจำวันจากสถานการณ์ต่อไปนี้

เขียนบันทึก
เขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวันของตนเองโดยระบุวันเวลาสถานที่

เวลา	กิจกรรม
6:30 น.	ตื่นนอน
6:35 น.	อาบน้ำ
6:50 น.	แต่งตัว
7:00 น.	รับส่งอาหารกลางวัน
7:15 น.	สวดมนต์
7:50 น.	เข้าแถวเคารพธงชาติ
8:00 น. - 11:50 น.	เรียนในคาบเช้า
12:00 น.	รับส่งอาหารกลางวัน
12:50 น. - 15:15 น.	เรียนในคาบบ่าย
15:30 น.	ทบทวน
16:00 น.	วัดผลประเมินผล
16:25 น.	ดูทีวี
16:50 น.	ทำการบ้าน
17:30 น.	ดูทีวี
19:00 น.	อาบน้ำ
19:30 น.	อ่านหนังสือ
20:30 น.	เข้านอน

คำชี้แจงการเขียนจดหมายลาครู

คำสั่งการเขียนจดหมายลาครู(เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

1. เขียนจดหมายลาครู จากสถานการณ์ต่อไปนี้

อุบัติเหตุ เขียนจดหมายลาป่วยด้วยเหตุรถจักรยานล้มขาเจ็บขอลาหยุดเป็นเวลา 2 วัน
--

เขียนที่ 290/2

วันที่ 10 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2561

เรื่อง ลาป่วย

เรียน ครูประจำชั้น ป.๕ ม.๕๖ ม.๕๖

ดิฉัน อ.ณัฐ อาริ สอนวิชา วิชาสังคมศึกษา
เรียนจบ วิชา ป.๕ ม.๕๖ ม.๕๖ 2561 สิ้นสุดเวลาแล้ว
ขอเรียนลาเรียนตามปกติ

เรียนเพื่อทราบ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ลงชื่อ อ.ณัฐ อาริ สอนวิชา

(อ.ณัฐ อาริ สอนวิชา)

นักเรียน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าเป็นความจริง

ลงชื่อ +ศ.ดร. เกียรติ วาณิช

(ศ.ดร. เกียรติ วาณิช)

ผู้ปกครอง

คำชี้แจง การเขียนนิทาน

คำสั่ง การเขียนนิทาน (เวลา 20 นาที) (2 ข้อเพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

2. นำคำที่กำหนดให้มาแต่งเป็นนิทาน พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ชนบท	ยามเช้า ✓	ผีเสื้อ ✓	ธรรมชาติ ✓
สดชื่น ✓	ลานบ้าน ✓	วงกลม ✓	วันหยุด ✓

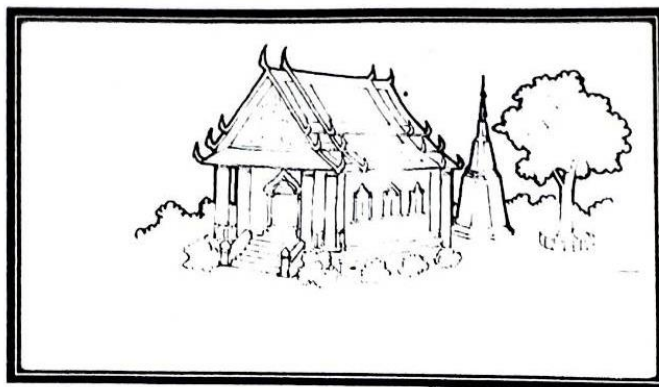
เรื่อง นกฮูกมาหาปลา

ปลาตัวเล็กตัวน้อย เป็นลูกของปลาหมอสีตัวใหญ่ ได้พากันไปเล่น
ในสวนของปลาตัวใหญ่ ปลาตัวใหญ่บอกว่า ปลาตัวเล็กตัวน้อย
อย่าไปเล่นในที่นี้ เพราะมีอันตราย ปลาตัวเล็กตัวน้อย
ก็เลยไปเล่นในที่อื่น

คำชี้แจงการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

คำชี้แจงการเขียนเรื่องตามจินตนาการ (เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

1. วาดภาพเพิ่มเติมและเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการพร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด) .

ที่มา : ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย (พระยศบุญเพ็ง, เล่ม 6)

เรื่อง วัดแห่งความศักดิ์สิทธิ์
 วันหนึ่งเป็นวันสำคัญของฉันคือวันนั้นเป็นวันเกิดของจันและฉันก็ไป
 ขอแม่ไปขอไปวัดทำบุญทำกรรมและฟังพระเทศน์จากนั้นก็ไปทอด
 ขนบกับถวายดอกไม้ธูปเทียนทำกรรมสืบต่อกันมาอย่างผิดกฎหมาย
 จนตาเอ็นฉันและครอบครัวได้กลับบ้านเพื่อมาถือวันเกิดของจัน
 พ่อแม่ฉันก็สั่งให้พาฉันไปวัดทำบุญแล้วให้ไปโรงเรียน ฉันก็ทำตามนี้
 ทุกวันและฉันก็มีความสุขกับชีวิตของฉันนะ

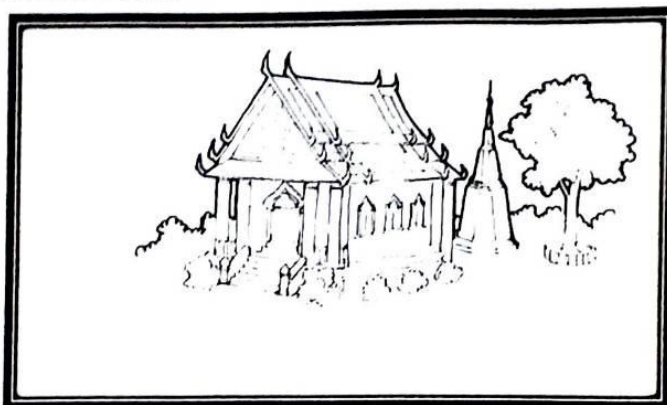
อ.ณัฏฐา ไทยทองน้อย

จินตนาการ ทิวทัศน์

คำชี้แจงการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

คำชี้แจงการเขียนเรื่องตามจินตนาการ (เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

- วาดภาพเพิ่มเติมและเขียนเรื่องจากภาพตามจินตนาการพร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจง ครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ที่มา : ชุดฝึกทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทย (พระยศบุญเพ็ง, เล่ม 6)

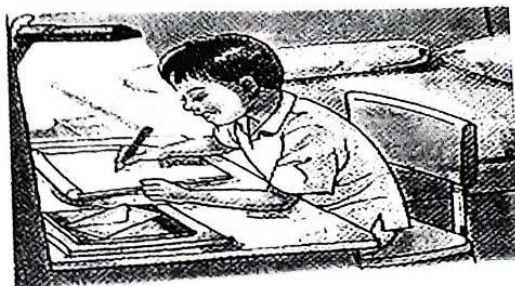
เรื่อง หลวงตาม้าเด็กวัด

ฉันชื่อ... หลวงตาม้าเด็กวัด... ฉันเกิดที่วัด... ฉันชอบ...
 ฉันได้... ฉันชอบ... ฉันชอบ...
 ฉันได้... ฉันชอบ... ฉันชอบ...
 ฉันได้... ฉันชอบ... ฉันชอบ...

คำชี้แจงการเขียนบรรยายจากภาพ

คำถึงการเขียนบรรยายจากภาพ (เวลา 20 นาที) (2 ข้อ เพื่อใช้จริง 1 ข้อ)

2. เขียนบรรยายภาพต่อไปนี้ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง (เขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ไม่เกิน 6 บรรทัด)

ที่มา : แผนการสอนภาษาไทยภาษาพาหิขึ้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ความดีและความงาม

ได้ทราบคุณครูหนึ่งชื่อ นามาน นามานได้ถูกคุณครูหนึ่งเก็บมาก
จิตความสามารถพิเศษสามารถที่จะเล่นเก่งๆ เล่นกีฬาได้ดี เล่นรถจักรยาน
สนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ
นามานจะเล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ
เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ เล่นกีฬาสนุกๆ
ความดีและความงาม นามานได้เล่นความดีความงามเล่นสนุกๆ เล่นสนุกๆ
จะได้เล่นสนุกๆ เล่นสนุกๆ เล่นสนุกๆ เล่นสนุกๆ

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้

นักเรียนเริ่มการเรียนรู้

นักเรียนชั้น ป.3/1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

นักเรียนชั้น ป.3/2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

นักเรียนไปหาความรู้เพิ่มเติมในห่อสมุด

ครูอธิบายแบบทดสอบ

นักเรียนทำแบบทดสอบ

ภาพบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

นักเรียนออกมาแลกเปลี่ยนความรู้

ประวัติผู้เขียน

ឆ្នាំ-សក្កា

นางธัญญรัตน์ อุษตะ

วัน เดือน ปี เกิด

10 มีนาคม 2523

สถานที่เกิด

จันทบุรี

วุฒิการศึกษา

พ.ศ.2547

ครุศาสตร์ เอกการศึกษาลุ่มวัย

จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏระนอง

พ.ศ.2561

การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (การ
ประถมศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ